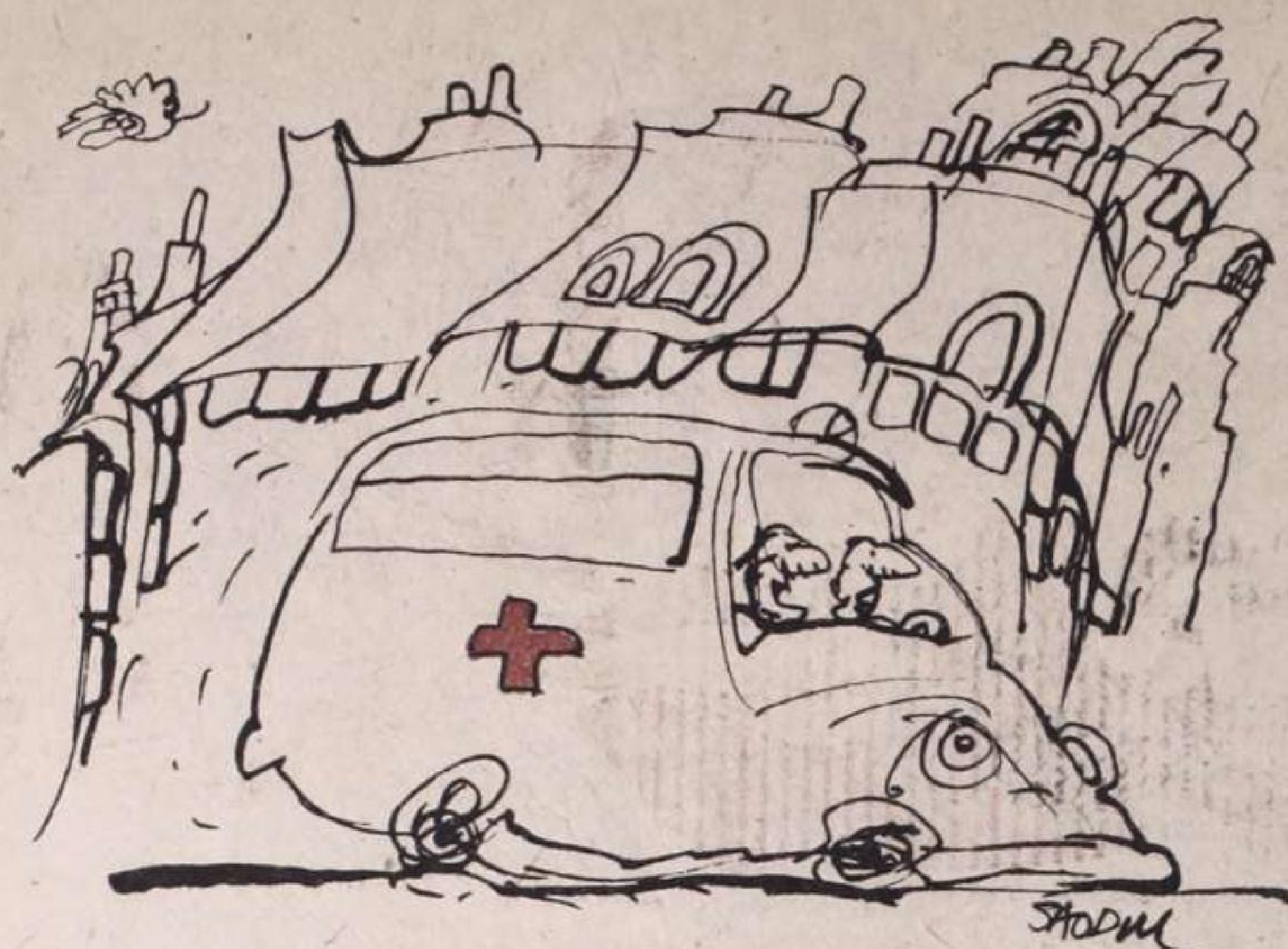
38. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. SZEPTEMBER 9.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

ELŐZÉKENY FOGADTATÁS

– Van előnye is ezeknek a rozoga mentőkocsiknak, kirázzák a beteg vesekövét.

Vegyen részt egy tuborgián!

Emlékeznek, milyen hírorgia kísérte a hazai Tuborg sör születését? Miután szeszesitalt reklámozni tilos, újságcikkek, rádió- és tévéadások foglalkoztak a Tuborg sörrel, de hát ennek bevezetése nem is akármilyen húzás volt: a világ egyik legjobb sörének licencét vettük meg és ezzel – a bejelentések szerint – csökkenthető a nyugati sörimport. Ez tehát nem rossz dolog: de hol a Tuborg sör? Augusztus közepén közölték, hogy már gyártják, sőt máris kapható – riporter kollégám ekkor végigtelefonált egy sor nagyobb üzletet, színét sem látták. De azóta is csak azt hallottam egy angyalföditől, hogy ő hallotta, hogy Óbudán egyszer már volt, meg a Corvinban is látták nemrég... Egy ismerősöm azonban személyesen is találkozott egy palackkal egy jobb szállodában, természetesen nem 15 forintos bolti áron, hanem ötvenért. Állítólag a Tuborg szereti a jobb helyeket. Persze a sörivók jelentős része azt mondja, bánom is én a Tuborgot, az a baj, hogy nincs elég Kőbányai világos – nem is Tuborg-nyomozást kívánok indítani, egyáltalán nem is sör-hajkurászást, nem vagyok az „alkoholos ügyek előadója". (Ezt nem én találtam ki! Van ilyen cím és rang kerületi tanácsnál, de nem az ellátással, inkább a józanítással foglalkozik.) A Tuborg csak példa, a jelenséggel, amelyet az ideszármaztatott dán nedű tiszteletére neveztem el tuborgiának, már régóta küszködünk.

Bejelentik többször is, aztán nincs. Egyszer van, majd örökre eltűnik, miközben még harsányan hirdetik – ez a magyar tuborgia! Előnyben a még szűz termékek! De csak izgatnak velük. Rendeztek már országos bemutatósorozatot egy új csemperagasztó megismertetésére, egy hét múlva már mindenhonnan jöttek a panaszok, hogy nincs. A hiányt azzal magyarázták, hogy hirtelen megnőttek az igények, erre nem számítottak. A bemutatósorozatot az érdeklődés felkeltése végett rendezték, de pechük volt, mert felkelt az érdeklődés. És említhetem az agyonreklámozott hőtárolós kályhát – de ki ne tudna még néhány ilyen tuborgiára benevezett cikket felsorolni? Olvasom, hogy már gazdasági munkaközösség is alakult hiányzó cikkek beszerzésére, az ÁRGUS (g-vel!), ez az anyag- és árubeszerzési munkaközösség a lakosságnak is rendelkezésére áll, de inkább vállalatok veszik igénybe, mert azok könnyebben viselik el a felárat. És esetleg emellett egy anyagbeszerző fizetését is. De a munkaközösség legalább dolgozik – és ahogy elnézem, tuborgiái évekre biztosítva vannak.

Földi Iván

Megemelni!

A jó hír szárnyon jár. Néha meg röplapon. A lakótelep valamennyi postaládájába beröppent egy negyedíves nyomtatvány, a Posta lelkendező hangú tájékoztatója (majdnem azt írtam: kiáltványa, proklamációja), miszerint ezentúl minden körzetben két postás kézbesít majd. Na nem egyszerre, s nem azért, hogy küldeményeinket mihamarabb kézhez kapjuk. A két postás váltva jár majd, egyik hónapban az egyik, a másikban a másik. Történik pedig az intézkedés a lakosság kedvére, örömére, a postai szolgáltatások – amúgy is toronymagas – színvonalának megemelése érdekében. Mondja a röplap.

És mit mond az érintett, az ügyfél? Azt mondja: nem érti, mi ebben a jó neki? A kézbesítő azt mondja: neki semmiképp se jó. Akkor miért csinálta mégis a Posta?

Talán... Talán így akarnak meggyőzni bennünket annak az állításnak az igaz voltáról, hogy **ha ketten csinálják ugyanazt – az nem ugyanaz.** (Ha például az osztrák Posta hajt végre egy ilyen intézkedést, az egyszerű munkaszervezési eljárás, belső, szolgálati ügy. Ha a mi Postánk csinálja, akkor színvonalemelés, szenzáció, újabb ok az örömre.)

Fenti klasszikus közhelyet először Terentius, a remek római komédiaíró vetette papírra. Persze, mondták ezt rajta kívül mások is, azelőtt is, meg azóta is.

Én is mondtam például tegnap is, amikor majdnem egy negyedórát várakoztam egy vasúti fénysorompó előtt. Azon tűnődtem – hosszan, mert volt rá időm –, hogy a vasutat bezzeg nem szabad megvárakoztatni. Aki például nem rakatja ki időben a vagonokat, súlyos bírságot, nagy összegű álláspénzt fizet. De miért nem fizet a MÁV is álláspénzt azoknak, akiket ő várakoztat meg? A sorompók előtt ácsorgóknak, a késő vonatokra várakozóknak? A MÁV-vagon – közvagyon. Na és a sorompóknál elpocsékolt sok benzin? Időnk tékozlása, idegeink nyűvése, az semmi? Hogy az idő pénz, az is klasszikus közhely, mindenki tudja, fújja. De vegyük végre tudomásul, mondjuk ki, írjuk le, századunk testet-lelket megviselő rohanásában **az ideg is pénz.**

A MÁV-nál nemcsak a tarifát kellene megemelni, hanem például a sorompókat is (időben, gyorsan), meg a szolgáltatások színvonalát is (na, persze, nem a fenti, postás módon).

Hogy mennyi erre a kilátás? Körülbelül annyi, amennyi kilátást manapság egy vasúti fülke ablaka enged. Az pedig, köztudottan, nem sok.

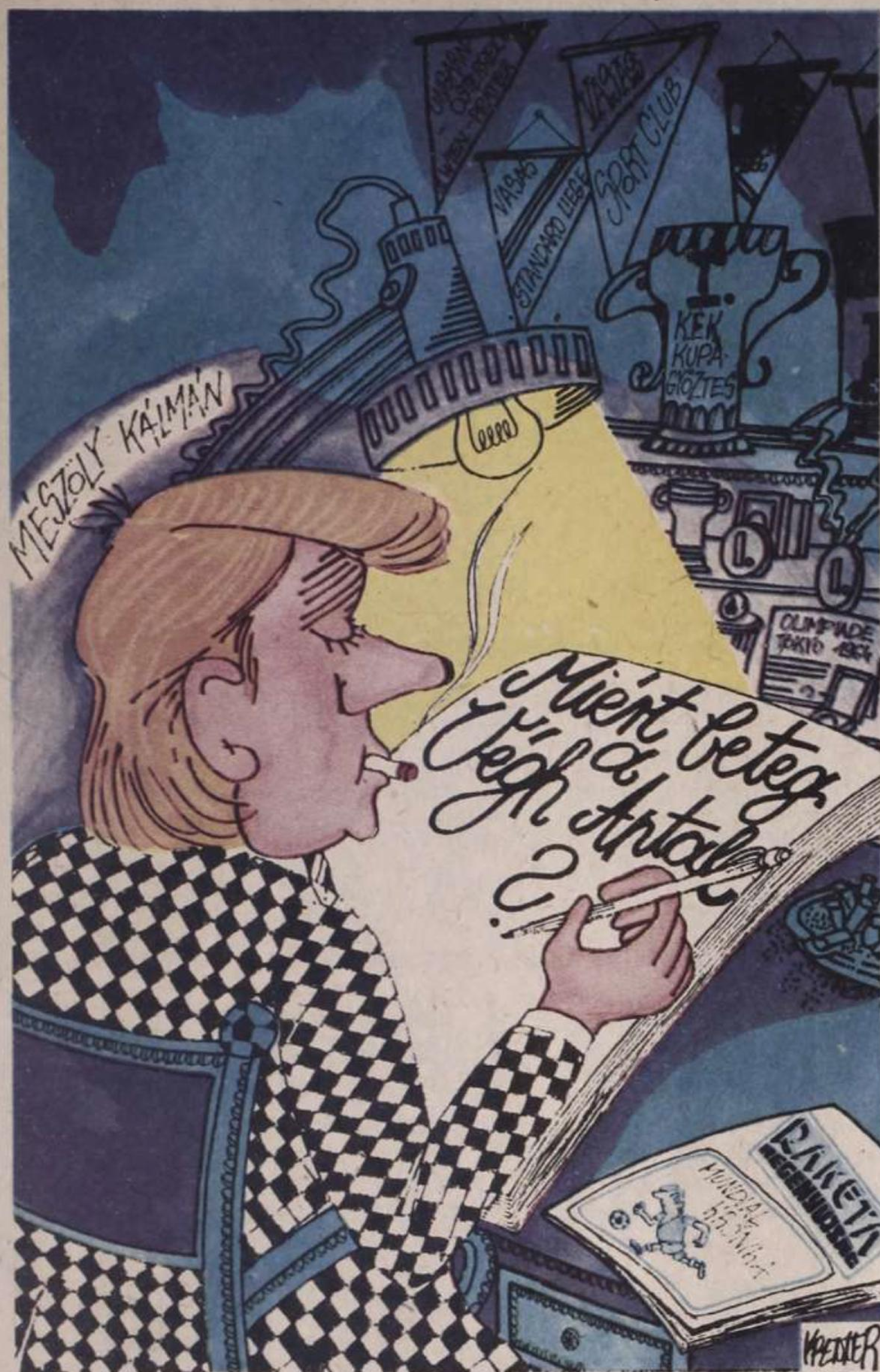
Radványi Barna

MAGYAR EXPORTCIKKEK

– Lehet, hogy a bűvös kockától jobban nőne a hajam, mint a hajnövesztőktől?

ELLEN-RAKÉTA

EZEREGYEJSZAKA

– Fantasztikus! Minden este az olajárakról mesél neki...

– Engem az óvodába az érdemeim és ne a protekció miatt vegyenek fel!

Keddenként megjelenő regényújságunk 34. számát rakétasebességgel kapkodták szét az olvasók. Az ok: az ismert labdarúgó-szakíró, Végh Antal — Mundial '82. címmel — szakértelmének újabb adagját vágta oda kollektív bölcsességünk asztalára, azaz magyarul: alaposan odamondogatott mindenkinek, akinek bármi köze van a magyar labdarúgáshoz, de még azokról is lerántotta a leplet, akik még csak most tervezik, hogy egyszer megnéznek egy focimeccset.

A legjobban természetesen Mészöly Kálmánon, Szépesi Györgyön, a labdarúgó-válogatotton, a játékvezetőkön, a sportújságírókon, a FIFA vezetőin és beosztott dolgozóin verte el a port Végh Antal. Mindenki mást csupán véletlenségből felejtett ki az író. Mindenesetre úgy hírlik, az említett sértettek most *Végh Antal '82* címmel közösen könyvet készülnek kiadni. Jól értesült riporterünknek sikerült elcsennie a készülő mű egy példányát, s e tanulságoktól sem mentes alkotásból idézünk ezúttal egy idevágó fejezetet.

EZ MÁR A VÉG

Mivel az érintetteket csak úgy kérdezhettük volna meg, ha azok szóba állnak velünk, rendhagyó módon kénytelenek vagyunk magunk megválaszolni a hozzánk intézett kérdéseinket. Az első kérdés tulajdonképpen roppant egyszerű: mi a véleményünk Végh Antal 1982-es tevékenységéről?

— Bár már korábban sejteni lehetett, hogy Antal ott folytatja, ahol legutóbb abbahagyta, erre a kérdésre ne válaszoljunk. Annyit mindenesetre elárulhatunk: nem jó az, ha már egy kanál (is) minde lébe beleüti az orrát.

— Ez talán kicsit erős volt, beszéljünk inkább más témákról. Hogyan alakult Végh Antal felkészülése erre az évre? Elmondhatjuk-e, hogy mindent megtett a sikeres szereplés érdekében?

— Elmondhatjuk, legföljebb nem mondunk igazat. Tevékenységét ugyanis olyan súlyos mulasztások terhelik, hogy azokkal súlyemelő országos bajnokságon már helyezést lehetne elérni! Nem tudjuk, írógéppel, avagy golyósirónnal dolgozik-e Antal, de már márciusban világosan látszott, hogyha így halad, előbb vagy utóbb, túlfeszíti a betűket az írógépén.

— Ne vádaskodjunk, ez utóbbira egyáltalán nincs bizonyíték. Milyen szereplést vártunk el Végh Antaltól a világbajnokság évében?

— Tisztes helytállást. Tudjuk, hogy a külföldi szakírók jóval tehetségesebbek, felkészültebbek nála, ráadásul összehasonlíthatatlanul jobb körülmények között dolgozhatnak. Egy Oriana Fallaci nevű olasz firkász például letegezett egy varánuszgyíkot... Ebből is látható, milyen roppant erős mezőnyben kellett volna Antalnak helytállnia. Sajnáljuk Antalt, meggyőződésünk, hogy még mindig ő volt a legalkalmasabb arra, hogy eljátssza a saját szerepét, igazán kár, hogy ez nem sikerült neki.

— Beszéljünk most azokról a pénzekről, melyeket azért kapott Antal...

— Antal sem szent, de pénzről itt nem érdemes beszélni. Az előbb említett Oriana Fallaci csupán a varánusz gyík letegezéséért nagyobb dohányt markolhatott

föl, mint amennyit Antal egész életében összeszimatolt. Igaz, akiknek már volt dolguk olasz nőkkel, azt mondják, igencsak jó a szaglásuk...

— Ha már itt tartunk: ki a felelős azért, hogy Végh Antal nem a legideálisabb kondícióban várta a versenyeket?

— Az év közepe felé már látszott, hogy Antal jelentős súlyfelesleggel rendelkezik, s ettől, Törőcsikre hivatkozva, nem volt hajlandó megválni. Csupán azt nem értjük, miért kell egy színésznővel összehasonlítania magát?

— Úgy látszik, félreértette a kérdést. A Törőcsik stimmel, de nem Mari hanem András.

— Azt hiszem, valami rémlik. Ismertem egy Törőcsik András nevű embert, kocsikísérő volt az utcánkban, de csak messziről, mert nem fért fel a kocsira.

— Váltsunk témát! A körülményeket mérlegelve, várható-e, valamilyen megoldás Végh Antallal kapcsolatban?

— Most, hogy elkezdődött a bajnokság, Antal talán kicsit megszívja magát. Persze, érthető: miként a labdarúgók legtöbbje, ő is a külföldi szerződésekért hajt. Ebben nincs semmi rossz, hiszen szocialista nagyiparunk ugyanebben a cipőben jár, legföljebb nem olyan kifinomult lépésekkel, mint Antal... Egy dolog azért már ma is látható: Antalnál sürgősen termékszerkezet-váltásra lesz szükség, mert csak így érthető el, hogy ne csak a kapu mellé lődözgessen, de néha a hálót is megrezegtesse.

— Végül, de nem utolsósorban, mondjunk ki valamit nyíltan!

— Igen. Mondjuk ki nyíltan, hogy nemcsak a labdarúgásban, de Antalnál is be kellene vezetni a profizmust.

Föld S. Péter

KÜLFÖLDI ROKON

– Mennyibe kerül itt nálatok a benzin és milyen?

– Most, hogy elmentek a külföldiek, nagyon nehéz visszaszokni a forint árainkhoz!

SZILÁNKOK

PERZSELŐ ŐSZ

— Szerelmes vagyok, csak tudnám, hogy kibe.

BIZONYTALAN LÉLEK

— *A saját érveim ellen vannak saját ellenérveim is.*

FESTÉKÜZLETBEN

— Olyan festéket kérek, amivel festőművész lehetek.

FÉLÉNK EMBER

— *A tévétornát végigülöm. Csak meg ne tudja a Müller Kati.*

GONOSZ EMBER

Órák hosszat képes bámulni a lottózó kirakatát bámuló emberek komor ábrázatát: megint nem nyertem!

AJÁNDÉK

— *Nem tudok, Lajos, mást adni a születésnapodon, mint elválok tőled.*

HIRDETÉS

OLCSÓN ÁTADNÁM ÉLETTAPASZTALATOMAT!

TÁRSASÁG

— *Négy részeg közül egyedül csak én voltam józan a társaságban. Ezt rendkívül ízléstelennek tartották és kinéztek maguk közül.*

MAI IDŐK

— Ilyen ápolatlan, borostás, elhanyagolt a külsőd? Aztán csodálkozol, ha rajonganak érted a fiatal lányok?!

HÍR

Magyar barlangkutatók új kártyabarlangot fedeztek fel a belvárosban.

NŐI DOLGOK

— Én mindig nagy súlyt helyeztem arra, hogy a legújabb divat szerint vetkőzzem.

TÖRZSVENDÉG

— *Legyen nyugodt a kedves vendég, csak a megszokott összeggel csapom be.*

NŐ A GYEREK

— Adj egy sámlit, édes fiam, mert pofon akarlak vágni.

ELLENSÉG

— *Ön azzal, hogy rendszeresen iszik, bebizonyította, hogy önmagának a legnagyobb ellensége.*

— *Lehetséges, de békülésről szó sem lehet.*

NYŰG

— Én néha már nyűgnek érzem ezt a házasságot. Pedig nem is az enyém, hanem a Kovácséké.

INDOKOLÁS

— *Ön milyen címen akar két hétre alkotóházba vonulni? Regényt ír? Novelláskötetet? Színdarabot?*

— *Festik a lakásunkat.*

ORVOSNÁL

— Egyelőre eltiltom önt minden izgalomtól. És most megmondom a vizit tiszteletdíját.

— De kérem, azt mondta, hogy nem szabad izgatnom magam...

Galambos Szilveszter

— *Hat cserép begóniát szeretnék vásárolni.*

— *Sajnálom, begóniánk nincs. Muskátli nem volna jó?*

— *Nem, ugyanis megígértem a feleségemnek, hogy távollétében öntözni fogom a begóniát!*

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

M

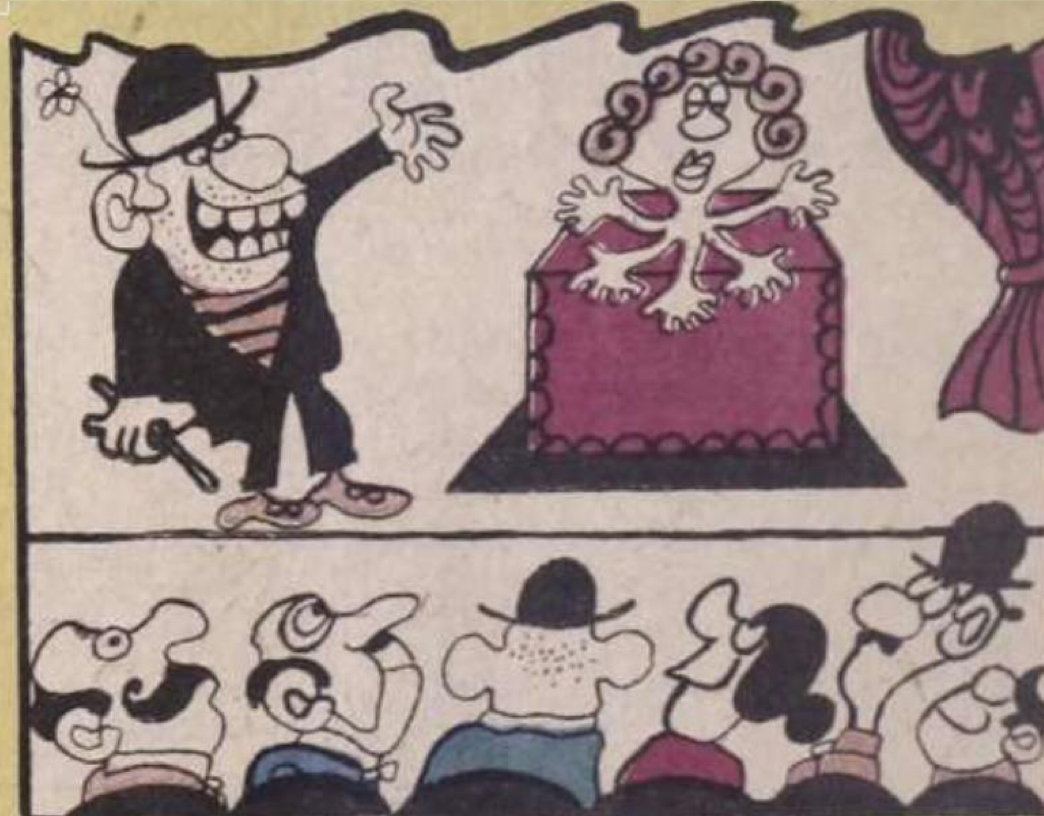
MÍDER

Molett hölgyek páncélburka,
reccsent, ha sok volt a hurka.
Újabb fordulat a meccsen:
Most a farmernadrág reccsen.

MAUD, A CSODAPÓK

Miss Maud volt a vursli hőse,
egy nagy ronda pók az őse.
Azt mondták, a jövőbe lát...
Fel is akasztotta magát.

MATA HARI

Lebukott a kémek kéme,
katonai titkok réme.
Tudta, útja csupa akna,
de ez volt a divatszakma!

MÉLTÓSÁGOS ÚR

Hogy mitől lett méltóságos,
legalábbis nem világos.
Báró, bankár, fezőr, pozőr...
Ma nyugdíjas éjjeliőr.

A GONDOLKODÓ

FILMVÁROS ÉPÜL FÓTON

A lespriccelt mozinéző

A magyar mozilátogatók széles rétegeit bizonyára örömmel tölti el a hír, hogy a Művészeti Zsibárukat Felvásárló Vállalat költséget és fáradságot nem kímélve megszerezte a „Lespriccelt spriccelő" című milliós világfilm vetítési jogát. A film 1832-ben készült, tehát alig 150 éves és máris megjelenik a hazai bemutatómozik vásznán. Hogy 1832-ben modern értelemben vett filmgyártás még nem létezett, az senkit se vezessen félre. Tom Sawyer és Huckleberry Finn, a gigászi mű két alkotója a vasárnapi iskola tízperces szünetében hozta létre a filmet. Egy 15 centes pepita notesz lapjainak alsó sarkára rajzolták a film egyes mozzanatait s a „Lespriccelt spriccelő" szívbemarkoló története a lapok okszerű pergetése útján elevenedik meg az áhítattól borzongó mozilátogató fátyolos szeme előtt.

Részt vettünk a „Lespriccelt spriccelő" sajtóbemutatóján, tehát — ha mégúgy reszket is — első kézből számolhatunk be olvasóinknak a lúdbőröző élményről.

A mintegy 35 másodpercig tartó filmkolosszus első képsoraiban egy pitykegombos gyászhuszárt állítanak elénk az alkotók különleges méretű bajusszal. Hősünk egy kerti öntözőcsövet tart a kezében és szemmel láthatóan a kiskertben pompázó gerberák meglocsolására készül. A csőből azonban — óh, emberi sors! — nem jön víz. A gyászhuszár, kutató elméjének parancsára, arcához emeli az öntözőcsövet és a lyukba mered.

És most jön a fordulat, amelyre a legszárnyalóbb fantázia sem számíthat. Ne is tessék próbálkozni, úgysem lehet kitalálni. Majd eláruljuk, bár az ötlet annyira váratlan és oly megkapó, hogy gerincünkön e pillanatban is végigfut valami. Remélhetőleg csak a hideg.

A csőből ugyanis — gyengébb idegzetűek ne olvassák tovább! — vastag vízsugár tör elő, szemközt spricceli a gyászhuszárt, aki meglepetésében előbb vad ugrándozásokban tör ki, majd fenekestül zuhan a gerberák közé. Hát egy frenézis kérem. Egy katharzis. Egy apoteózis.

Vetítés után, a friss élménytől még amúgy lucskosan, módunkban állt beszélgetést folytatni Nikobár Ottóval, a Művészeti Zsibárukat Felvásárló Vállalat igazgatójával.

— Ez a minden ízében haladó mű égbenyúló felkiáltójelként mutat rá a kései feudálkapitalizmus minden egyes farkastörvényére. Hogy mást ne mondjak, amíg a nyomorult néger rabszolgák a lángoló ültetvényen sínylődve fohászkodnak az esőért...

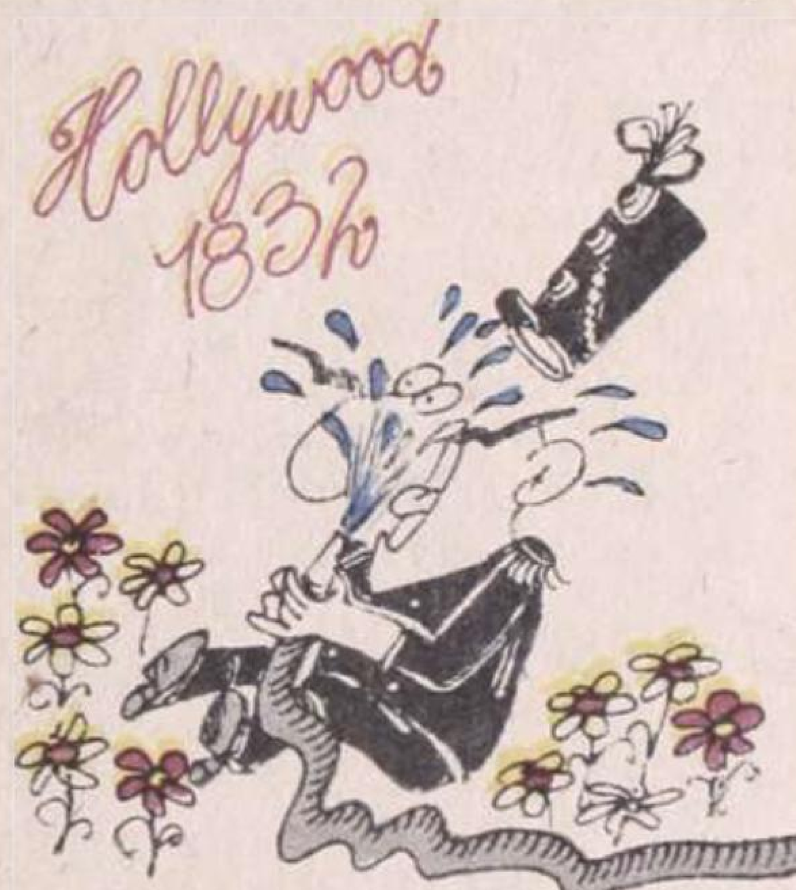
— Egy pillanat — szóltunk közbe. — Hogyhogy néger rabszolgák? Egy árva néger rabszolga nem sok, annyi sincs a filmben.

— Éppen ez az — mondja finom mosollyal Nikobár Ottó. — Hogy nincsenek ott a filmben. Hát mi ez, ha nem legszélsőségesebb faji megkülönböztetés, a legvadabb szegregáció? A rabszolga csak sínylődjék, amíg a hatalom pitykés ura vígan locskapocskázik a kamera előtt. A rabszolga csak fohászkodjék az esőért, amíg a fehér bőrű gyászhuszár gerberákra tékozolja isten szent nedűjét. Ez a film, uraim, Hollywood legszebb aranykorát idézi.

— Hoppá — szóltunk közbe újólag. — 1832-ben még rég nem létezett Hollywood.

— Éppen ez az — mondta már nem is olyan finom mosollyal Nikobár Ottó. — Tehát filmünk nem csupán tükrözi, hanem meg is előzi a korát.

— Nade miért kellett 150 évet

várni a magyarországi bemutatóra?

— Azért kérem — mondta Nikobár Ottó rondán vigyorogva —, mert szegény szerencsétlen hazai közönségünkben csak most értek meg e mély mívű alkotás befogadásának feltételei. Továbbmegyek. Számunkra ma vált forró aktualitássá ez a film. Könnyen felmérhető például, hogy a kapitalista öntözőcsőhöz képest mennyivel fejlettebbek a hazai gumiipar hasonló termékei. Emellett az alkotásnak fontos szocio-ökonómiai mondanivalója is van a mi számunkra. Nevezetesen az, hogy aki sokat ugrál, könnyen leöntheti magát. Persze anyagi tényezők is szerepet játszottak. A gyártók 1832-ben még horribilis összeget, mintegy 87 centet zsaroltak a film forgalmazásáért. Most viszont, raktáruk lomtalanítása során ingyen is odaadták, csak vigye végre valaki.

— Akkor miért vetítjük négyszeres helyárakkal?

— Gazdasági szükségszerűségből. Ugyanis van egy kis bökkenő.

— Micsoda?

— A dobozokat vissza kell adni.

Peterdi Pál

OSTROM UTÁN

– Elmentek a fizetővendégek, végre feljöhetünk a pincéből!

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és meglepődve tapasztalom, hogy honfitársaim egyre növekvő számban tanulnak idegen nyelvet. Régi szólásmondás: „Ahány idegen nyelvet beszélsz, annyi ember vagy." Hiába no, kultúrálódunk, kultúrálódunk...

Idegen nyelv a német, az angol, az orosz, a svéd, az olasz és a többi. A fentiekben nem ezekre az idegen nyelvekre céloztam, hanem a magyar nyelvre. És azért neveztem idegen nyelvnek, mert az a magyar nyelv, melyet hazámfiai oly hangyaszorgalommal sajátítanak el, szintén idegen. A természetes, egészséges magyar nyelvtől idegen. Ez a nyelv a nyilatkozónyelv, a továbbiakban a rövidség kedvéért: a nyinye. Kik beszélik a nyinyét? Iskolai végzettségükre (avagy nem-végzettségükre) való tekintet nélkül azok, akik a tévéhíradó munkatársainak, vagy az egyébként érdekes dokumentum-filmek riportereinek kérdéseire felelnek. Számomra mélységes titok, hogy mért beszéli a nyinyét csaknem mindenki, ha a nyilvánosság számára beszél, hogy aki egyébként értelmesen és szabatosan beszéli anyanyelvét, miért tér át a nyinyére azonnal, amint a televízió vagy a rádió számára mond valamit. (Mert a nyinyét beszélik a rádióban is, de az nem az én asztalom.)

Mi a nyinye legfontosabb szabálya? Hogy amit kifejezhetsz röviden is, mondd hosszan, nehézkesen és lehetőleg kacifántosan. Vegyünk egy szemléltető példát: ha én Kovács Jánost a körút és Wesselényi utca sarkán megkérdezem: „Kovács úr, hogy van?", ő azt mondja: „Köszönöm, megvagyok" vagy: „Jól." Esetleg: „Sajnos, beteg vagyok." Ha ugyanezt a Kovács Jánost a tévé riportere kérdezi meg, ugyanerre a kérdésre valahogyan így fog felelni: „Erre a megtisztelő érdeklődésre pillanatnyilag kedvező választ adhatok, bár nem tartom kizártnak, hogy helyzetemben a távolabbi jövőben váratlan fordulatra kerül sor."

Akik a nyinyét perfektül beszélik, gondosan ügyelnek arra, hogy elkövessék mind ama nyelvi vétségeket, melyek édes anyanyelvünk ellen elkövethetők. Nem kevésbé fontos a magyartalan hangsúly is, a nyinye sohasem hangsúlyozza a szó első tagját, nem a jelzőt hangsúlyozza, hanem a jelzett főnevet s ebben segítségére van a riporter is, amikor a nyinyét „megvágja" s a nyilatkozat utolsó szava fent lebeg a felhők között, mert nyilatkozatának további részét a riporter fölöslegesnek találta és kivágta a magnószalagról.

Tanuljuk hát a nyinyét szorgosan, mert sohasem tudhatjuk, hogy mikor kerül útunkba egy szemfüles tévériporter, s megkérdezi: hogy ityeg a fityeg? Ebben az esetben feleljünk így: „A fityeg ityegésének tekintetében végleges döntésre még nem került sor, mert bár a legutóbbi statisztikák szerint húsz százalékkal intenzívebben ityeg, mint a tavalyi év azonos időszakában, ugyanakkor egyre több az olyan fityeg, melynek ityegése e legkorszerűbb szabályozók alkalmazásával sem minősíthető a világszínvonalnak megfelelő célkitűzéseink megvalósulásának."

* * *

Persze kérdezni sem mindig könnyű. Nézem a telesportot s abban egy röpke interjút a hármasugrás jeles bajnokával. „Mire gondolsz ugrás előtt?" — kérdi a riporter.

Izgatottan várom a választ. Csakugyan, mire gondolhat ugrás előtt egy ugróatléta? Van-e valami bűvös kabala-gondolata? Például arra gondol talán, hogy mit kap a születésnapjára Mariska nénjétől? Vagy — mielőtt az ugrásnak nekilódulna — áttekinti a közel-keleti helyzetet? A válasz érdekes: „Hát, hogy nagyobbat ugorjak, mint eddig."

Érdekes. Erre nem gondoltam.

Tabi László

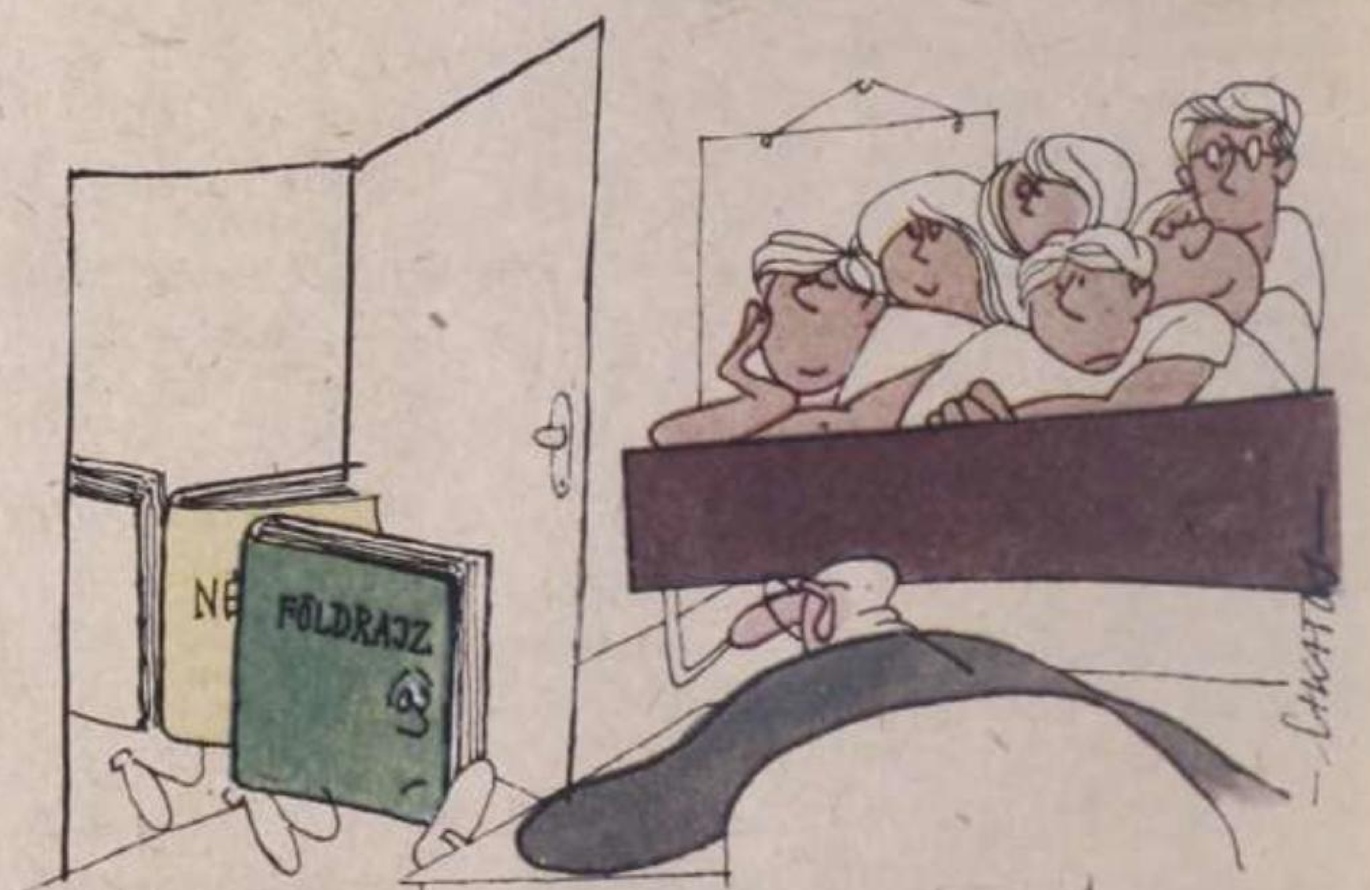
MAGÁNY

– Mondd, miből telik a Kissnek vonatra?

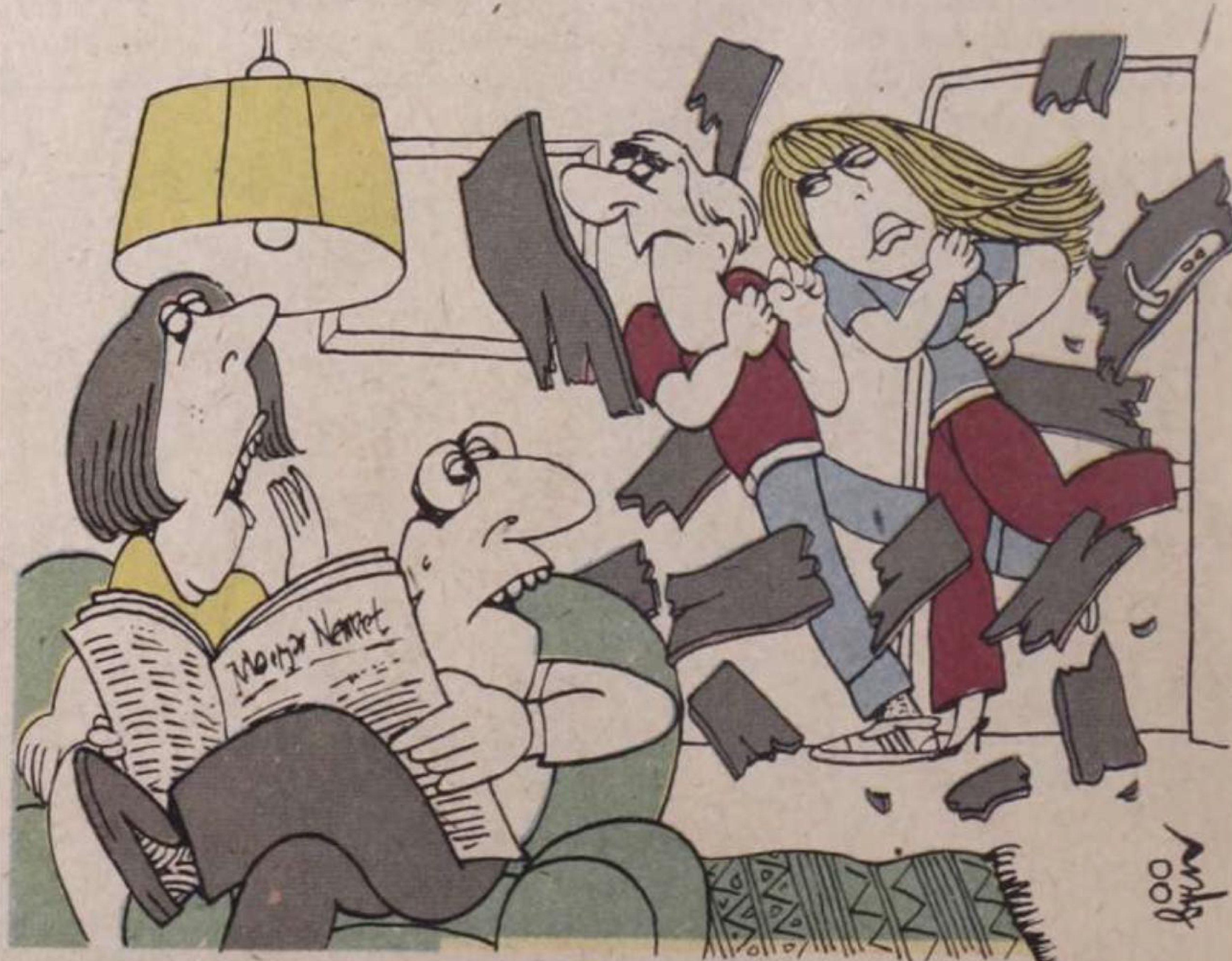
KÉSŐNJÖVŐK

MODERN FALU

– A CB 32-28 jelenti, hogy válnak a patikusék...

– Úgy látszik, a gyerekek megint agresszív zenét hallgattak a pop-koncerten...

– Most pedig a Kovács bemutatja nekünk a szabadesést!

A zsúfolt autóbuszon az egyik utas egyszerre csak érzi, hogy valaki a zsebébe nyúl és megpróbálja kihúzni a pénztárcáját. Az utas elkapja a tolvaj kezét és rákiált:

— Hogy mersz a zsebembe nyúlni, te gazember?!

— Ó, bocsásson meg, nyilván tévedtem. Nekem szakasztott ilyen csíkos nadrágom van!

MEGKEZDŐDIK A BAJNOKSÁG

– Ezzel még a múlt szezonból tartozom magának!

KIFŐZDE

– Látod, mama, messze földön olyan lecsót senki nem tud főzni, mint te!

ÚJ ROVATUNK

— Mondja, szerkesztőkém, mi van vele? Rengeteget beszélnek róla.

— Reaganről? Ragaszkodik az embargóhoz és fenyegeti a nyugati partnereit.

— Nem róla beszélek.

— Hát kiről, Haraszt úr? Nyögje már ki végre, hogy kiről beszél.

— A Gézáról.

— Az Operett Színház zenei vezetője.

— A Hofi Géza?

— Nem. Az Oberfrank Géza.

— De mi van Hofival? Én arra vagyok kíváncsi. Mi van Hofival?

— Nézze, Haraszt úr, hagyjon engem békén. Nekem gyomorfekélyem van, állandó fejfájásom, lumbágóm és...

— Az rendben van, de mi van Hofival?

— Azonkívül cikket kell írnom arról, hogy kulturális kormányzatunknak mi volt a célja a színházi átszervezésekkel. Mert azt maga is tudja, Haraszt úr, hogy lépnünk kellett egyet ezen a téren.

— Tudom, szerkesztőkém, én ne tudnám? De mi van Hofival?

— Ha megmondom, békén hagy?

— Békén.

— Botka Valéria néven kiutazott Norvégiába a Rádió Gyerekkórusával.

— Én mást hallottam. Azt hallottam, hogy Olaszországban belépett, felsőbb utasításra, a karthauzi rendbe, szerzetesnek. S tudja, hogy miért éppen a karthauziakhoz?

— Miért, Haraszt úr?

— Mert ott nem szabad beszélni... Érti ugye, szerkesztőkém?

— Értem. Köszönöm, hogy felvilágosított, csakhogy ebből egy szó sem igaz.

— Hát akkor mi az igaz? Maga jár-kel a világban, nem én, én otthon ülök a lakásomban és gondolkodom...

— Hogy mennyi lesz a lakbére?

— Nem. Azon, hogy mi van Hofival?

— Mondja, Haraszt úr, nem hülye maga véletlenül?

— Kikérem magamnak. A vállalati minősítésemben szuperlatívuszokban írnak rólam. S azért tart hülyének, mert engem minden érdekel, ami a világban történik?

— Például?

— Például az, hogy mi van Hofival?

— Megmondom, de maradjon köztünk. Hofi Géza fellépett egy vonaton, Pest és Debrecen között. Amikor az utasok morogni kezdtek, hogy felemelik a viteldíjakat, Hofi megsértődött, nem folytatta tovább az előadást és Szolnoknál leszállt a vonatról.

— Ebből egy szó sem igaz. Én egészen mást hallottam, Hofi átszerződött a Muppet showba, de összeveszett a főnökével, Brekivel.

— Miért?

— Nem értették meg egymást. Van ilyen... Brekinek is, Hofinak is más elképzelései voltak a Muppet show jövőjét illetően. Pesten is előfordul ilyesmi.

— Nézze, Haraszt úr, menjen a pokolba! Ezek mind pletykák.

— A saját szememmel hallottam.

— Talán a fülével.

— Úgy is. A saját fülemmel láttam, amikor Hofi Géza bejelentette, hogy elmegy a Muppet show-tól. Elég volt. Megunta Brekit. Nem bírta tovább. Éppen ezért átment...

— Folytassa!

— Átment a Nagymező utcán és...

— És?

— Legutoljára a televízió folyosóján látták. De hogy ott mit csinált, azt nem tudom. Éppen ezért jöttem önhöz. Mi van Hofival?

— Na, most már elég volt, menjen a pokolba, Haraszt úr!

— Kedves, hogy tartóztat, szerkesztőkém, jövő héten majd benézek.

– Gyűlölöm a felnőtteket, nekünk a dizentériát is a szünidőre tartogatták!

– Mit csináljak, a mi családunkban nem ér rá senki, hogy sorba álljon az én új tankönyveimért.

KÜLÖNÖS HÁZASSÁGOK

Valószínűleg sok magyar menyasszonyba és vőlegénybe öntött lelket Roni Palm spanyol ablaktisztító, aki munka közben, egy épület 15. emeleti lakásába bepillantva, ismerte meg leendő feleségét. Roni, úgy látszik, szépet látott, így bepillantását tett követte, s miután odaadák neki a menyasszony kezét a házasságkötés is 15 emeletnyi magasságban zajlott le egy kötélen lengő székben. Azóta is boldogan élnek, amíg a kötél szakad.

Csakhogy egy emlékezetes esküvő megtartása nálunk is nagy gondot okoz, ezért, ismertetek néhány rendhagyó szertartást, mielőtt még a magyar ifjú párok Spanyolországba mennének ötletekért.

Esküvő ablakkeretben:

Az ifjú pár egy mezőn pillantja meg egymást, ahol hamarosan lakóépület épül. A vőlegény minden pénzét egy ablakkeretbe fekteti, amelyben helyet szorít a menyasszonyának is. A szertartás kezdetén felvonul a kivitelező építőipari vállalat, s egy toronydaruval tíz emelet magasba emeli a bekeretezett fiatalokat. Ezután megjelenik a násznép, akik nászajándékba tűzfalat, födémet, parkettát, szellőzőnyílást, ajtót, kilincset, falikutat, vécékagylót és bimbam csengőt hoznak. A nászéjszakán az ifjú férj közli, hogy üveges, s elkezd gittelni. Így a fiatalok boldogan élnek a levegőben, amíg a toronyház felépül és minden ablak betörik.

Esküvő kombinált szekrényben:

Az ifjú pár egy lakberendezési boltban pillantja meg a drága szekrényt. Az esküvői szertartást és a menyasszonytáncot is ebben tartják, ameddig összegyűlik a kalapban a kombinált szekrény ára. Amikor összegyűlik, az ifjú férjről kiderül, hogy lakatos, aki a nászéjen és utána is azon munkálkodik, hogy kinyissa belülről a szekrény ajtaját, de ez olyan kombinált, hogy az egész násznép élete végéig benne ragad. Így a fiatalok sokat spórolhatnak az útiköltségen, mert rokonlátogatóba csak a szomszéd fiókba vagy polcra kell utazniuk.

Esküvő autóbuszon:

Az ifjú pár egy kettős megállóhelyen pillantja meg egymást, ezért felszállnak ugyanarra az autóbuszra. A szertartás közben megpróbálnak közel kerülni egymáshoz, de olyan tömeg van, hogy a menyasszonyi uszály rátekeredik egy utasra, aki a következő megállóban leszáll. Az ara uszály nélkül akarja kimondani a boldogító igent, ám az anyakönyvvezető nem fér fel a buszra. Az esküvő közben az ifjú férj felhúzza ellenőr karszalagját és megbünteti ifjú feleségét, amiért jegy nélkül jött a házasságba. A végállomáson elválnak egymástól, s a feleség karján gyermekével felszáll a metróra.

Esküvő aluljáróban:

Az ifjú pár munkakerülés közben pillantja meg egymást, ezért rögtön elhatározzák, hogy ezt ketten könnyebb elviselni. Esküvői tanúnak két egyenruhás hatósági közeget kérnek fel, akik a ceremónia alatt felírják az egész násznép adatait. Az ünnepi aktus után a fiatalok megosztják amijük van, így a férj odaadja fél farmernadrágját, a feleség pedig fél pulóverét. Az öltözködés közben kiderül, hogy a férj lány, a feleség viszont fiú. Ez úgy meglepi őket, hogy ijedtükben hazamennek fürdeni.

Fiatalok! Kössétek magatokat egymáshoz vízisín, földgyalun, parkettkefélő gépen, csillagvizsgáló toronyban, lőrésben, szivattyúaknában, malomkeréken, locsolótömlőben, fenyőfán, rózsabokorban és kukoricagóréban! A házasság legfeljebb nem sikerül, de ha szerencsétek van, hősi vállalkozásotokat a hírügynökségek világgá repítik.

Tormai László

– Maga miben „Leg..."?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Áruld el, mi történt, hogy mégis megnősültél?

— Ennek az a magyarázata, hogy otthon és házon kívül egyformán pocsékul éreztem magam. Most viszont legalább házon kívül jól érzem magam...

– Megható dolog az állatvédelem, de disznóság, hogy az egerekre is vonatkozik.

ÓRAREND

Tizenhat éves unokaöcsém és baráti munkaközössége a szeptemberi tanévkezdéskor meglátogatott. A küldöttség átadta jókívánságait és egy petíciót. A petíció egy általuk indítványozott gimnáziumi órarend-javaslatot tartalmazott. Arra kértek engem, mint felnőttet, hogy kérésüket továbbítsam az oktatásügy illetékeseihez (felé). Annyi iskolai, tantervi reformot éltem már meg az utóbbi években, hogy a szemem sem rebbent az órarend-javaslat olvastán. Íme a diákok heti órarend-tervezete.

Hétfő. ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ: minden diák beszámol arról, hogy mi történt vele és családjával a hét végén. A foglalkozás célja: felkészülés az életre, a hétfő reggeli munkakezdésre. Témák: ki kit vert meg, ki kivel veszett össze, szűrte össze stb. MATEMATIKA: a szokásos rend szerint. INFANTILIZMUS: egy órán keresztül — az előbbi komoly tárgy ellensúlyozásaként — mindenki idétlenül vihoghat, röfögthet, turbékolhat. BIOLÓGIA: a szokásos. SZIPUZÁS: mindenki az iskolatejjel szívja magába a kultúrát.

Kedd. KÖRNYEZETVÉDELEM: a takarítószemélyzet hiánya miatt a diákok mossák fel a folyosót, a tantermeket. LAKÓHELYISMERET: a srácok egy órán át csavaroghatnak az iskola környékén. A kocsmákban ismerkedés a több oldalúan hátrányos helyzetű egyénekkel. TÖRTÉNELEM: a szokásos. DILETTANTIZMUS: ismerkedés a kortárs magyar művészet vadhajtásaival. POLITECHNIKA: a bűvös kocka forgatása.

Szerda. SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS: a koedukált osztályokban a lányok és a fiúk tüzetesen szemügyre veszik egymást. Felolvasás dr. Veres Pál új könyvéből. FIZIKA: a szokásos. GYAKORLATI FIZIKA: a szülők által a gyerekeknek ajándékozott hifitornyok és CB-rádiók feltrancsírozása. LIMBO-HINTÓ: lengedezés és hajlongás a Hungária együttes számaira. Extra Hungariam non est vita! OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRA: a gyerekek elengedik az osztályfőnököt, hogy intézhesse bokros adminisztratív teendőit.

Csütörtök: KÉMIA: a szokásos. GYAKORLATI KÉMIA: a diákok a desztillálás gyakorlásaként szilvapálinkát főznek. Az iskolai bögrecsárda ünnepélyes megnyitása. ÉNEK: ismerkedés az új hullámos zenével, Kodály-módszerrel. TESTNEVELÉS: a diákok feltornázzák magukat az iskola tetejére és leszigetelik a beázó födémet. Az IKV dicsérő oklevelének átvétele — klottgatyában. ETIKA: egy kozm-etikus szakember előadása az arcápolásról, a kamaszkori pattanások elleni kétfrontos harcról.

Péntek. GAZDASÁGI ISMERETEK: piaci bevásárlás a hétvégére. MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM: a használati utasítások, árhivatali közlemények stíluselemzése. ÁBRÁNDOZÁS: egy óra elmélkedés. Témák: mit vegyünk fel a szombat esti diszkóra; lefeküdjek, ne feküdjek le; szeret, nem szeret; lenni vagy nem lenni stb. IDEGEN NYELV: a szomszéd osztály kinyújtott nyelveinek beható vizsgálata. A nyelves puszi gyakorlása. ANTIALKOHOLIZMUS: az absztinencia gyakorlása a hét végére. A diákok egy hosszú órán át nem vesznek magukhoz szeszes italt.

Ha a minisztérium az órarend-javaslatot elfogadja, a diákok megeszik a kalapjuk helyett az iskolaköpenyüket. Legalább azt sem kell hordaniuk.

Majláth László

KRENNER ISTVÁN:

UTÓSZEZON

– Még szép a szakszervezettől, hogy mindenkinek adtak fürdéshez egy merülő forralót!

UTOLSÓ VENDÉG

– A séf igazán kitett magáért. Mindent belerakott, ami megmaradt nyárról!

SZEZONZÁRÁS

TÉLIESÍTETT ÜDÜLŐ

– Hogy jó-e a fűtés? A családosok már régen hazamentek, az „egyedülállók" meg úgysem fáznak...

VÉNASSZONYOK NYARA

RÍMHÍREK

A KÁVÉ ÁRTALMAI

Mérsékelem a kávézást,
Felfigyeltem ártalmára,
Rossz hatással van szívemre,
Az ára meg pénztárcámra.

BALATONI KÉRDÉS

Pékárut nem lehet kapni,
Pékek válaszait várom,
Kérdem, hol szorít a c i p ó
A sütődék táján nyáron.

SZUPERSZANÁLÓ

Úgy főz, hogy a halászlében
Nem található zsírt a kanál,
Kicsattanó rosszkedvében
Mindig minden lében s z a n á l.

Hidvéghy Ferenc

– Aztán már csak egy jó fantázianév kellett a mi kis társkereső szolgálatunknak.

– Nem gondolod, hogy talán túl áttetsző a ruhád, szívecském?

Levelek a Balatontól

1. *Tisztelt Viharjelző Szolgálat!* Mint időszakos balatoni lakos, hosszabb ideje figyelem az Önök jelzéseit. Alig emlékszem olyan napra, amikor ne lőttek volna ki sárga vagy piros jelzést (mellesleg alig lehet megkülönböztetni őket), vagy mind a kettőt. Viszont kevés olyan napra emlékszem, amikor a jelzett vihar bekövetkezett volna.

Namármost ebből kifolyólag különös változást észleltem magamon. A világ más részeiben iszonyúan félek a vihartól, míg viszont a Balatonon egy cseppet sem félek tőle. A vihar be nem következése a viharjelzések sokaságához képest ugyanis tapasztalataim szerint elenyésző. Amiből nem az következik, hogy kevés a vihar, hanem az, hogy túl sok a jelzés.

Megjegyzem, ha én viharjelző szolgálat volnék, a következőképpen gondolkodnék. Ha kilövöm a sárgát vagy pirosat, abból nem lehet nagy baj, legfeljebb kijönnek a nyaralók a vízből. Hi viszont nem lövöm ki, s mégis kitör a vihar, abból baj lehet. A világért sem állítom, hogy önök így gondolkoznak, hiszen ez felelőtlenség volna. Csak azt mondom, hogy *ha én viharjelző szolgálat volnék*, így gondolkodnék... Mivel azonban nem vagyok viharjelző szolgálat, mást gondolok. Amit a favágók a farkast kiáltó fiú esetében. Nem élhetek örök rettegésben, hiszen ha minden pufogtatást figyelembe vennék, sohasem fürödnék.

Mint világháborús generáció tagja, volna egy javaslatom. A légiriadót annak idején nemcsak jelezték, hanem veszély elmúltával le is fújták. Nem lehetne ugyanezt tenni a viharjelzéssel? Ha mégsem jön meg az az átkozott vihar, önök fújják ki, illetve fel, illetve lőjenek ki egy lefújó jelzést. Mondjuk zöldet vagy lilát. Akkor aztán lelkiismeret-furdalás nélkül mehetnénk fürdeni. Tisztelőjük: (mint lent).

2. *Tisztelt Szúnyogirtó Szolgálat!* A hírlapokból értesültem, hogy az idén önök szorgalmasan irtogatták a szúnyogokat a Balatonnál. Hála a hírlapoknak! Különben ugyanis nem vettem volna észre. Gondolom, a szúnyogok még kevésbé, mert csak ritka esetben olvassák a napisajtót. Tudomásom van róla, hogy tavaly a szúnyogirtás kimaradt, mert illetékesek nem tudtak idejében megegyezni, hogy a halak eleségéül szolgáló szúnyoglárvákat kell-e védelmezni, vagy a nyaralókat. Idén azonban állítólag a kérdés a mi javunkra eldőlt, s az irtás elrendeltetett Ám ellentétben a néhány évvel ezelőttivel, amikor a permetezőszer tökéletesen kiirtotta a szúnyogokat, az idén ez nem sikerült. Ebből arra következtetek, hogy 1. vagy a halászok titokban felvizezték a vegyszert, vagy. 2. a szúnyogok ellenállnak a vegyszernek, vagy, 3. a nyaralók nem állnak ellen a szúnyogoknak. Bármiről is legyen szó, bizonyos vagyok benne, hogy a siker nem marad el. Jövőre több tápláléka marad a halaknak és kevesebb nyaralója az idegenforgalomnak. Ami, ha a Balaton túlzsúfoltságát tekintjük, nem csekély eredmény. (Tisztelőjük mint lent.)

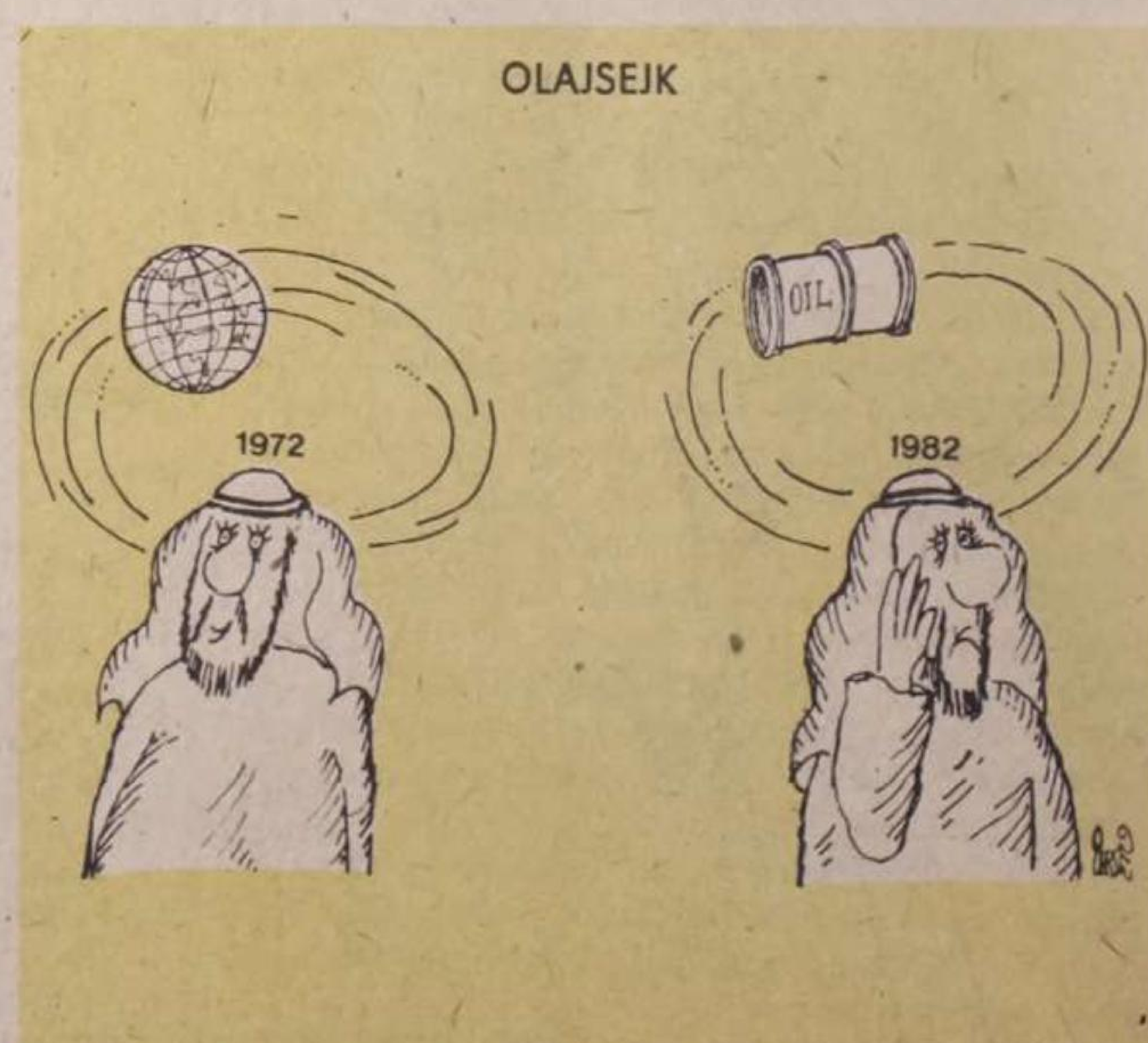
3. *Igen tisztelt Vakondok!* Elnézést a megszólításért, de nem voltam biztos benne, hogy kegyedet az egyes szám, vagy a fejedelmi többes illeti-e meg. Utánanéztem és kiderült, ön eleve többes számú, vakond ugyanis nincs, csak vakondok, vagyis plurálisban vakondokokat kellene mondani. S mily igaz! Ha önből csak egy is akad, olyan, mintha többen lennének, mert ön, kedves Vakondok úr (esetleg becses családjával együtt) teljesen feltúrta a kertem gyepét, kimozdítva helyükből a felette elhelyezett betontéglákat, amelyeket nagy költséggel és fáradsággal fektettem le. A kertészeti sajtóban azután olvastam, mit kell tennem: karbidot (CAC 2) szerezni, beásni az ön hajlékába, vízzel leönteni, földdel eltömíteni, hogy a karbamidgáz elöntse a járatokat, s önt disszidálásra bírja. Ilyen egyszerű az egész — nosza, ide nekem a karbidot! Ám elképzelni sem tudtam, hogy karbidot beszerezni még nehezebb, mint vakondokot irtani. Nyolc háztartási bolt bejárása és tizenkét telefon után közölték velem, hogy karbidot a kétmilliós fővárosban csupán egyetlen helyen kaphatok, az Etele téren levő Vegyianyagkereskedelmi Vállalatnál. Mivel az Etele térre éppoly kacifántos út vezet, amilyen egy vakondok járata, (kint van a Kelenföldi pályaudvarnál és hepehupás, tengelytörő ösvények vezetnek hozzá), erre is elment egy fél nap. Az Etele téren kicsit hülyének néztek, mert onnan mázsaszámra vitték a karbidot, ballonszámra az acetilént és egyéb büdös vegyszereket, csak a vállukat vonogatták, hogy én egy zacskóra való karbamidot kérek vakondok irtásához. 32 fok melegben kivártam az ebédidőt, azt is, míg mázsaszám kiszolgálták a közületi vevőket, bediktáltam a személyi adataimat és végre kezemben volt a karbamid 16 kemény forintokért. Ezt azután elvittem az ön lyukába, és elhelyeztem annak rendje és módja szerint.

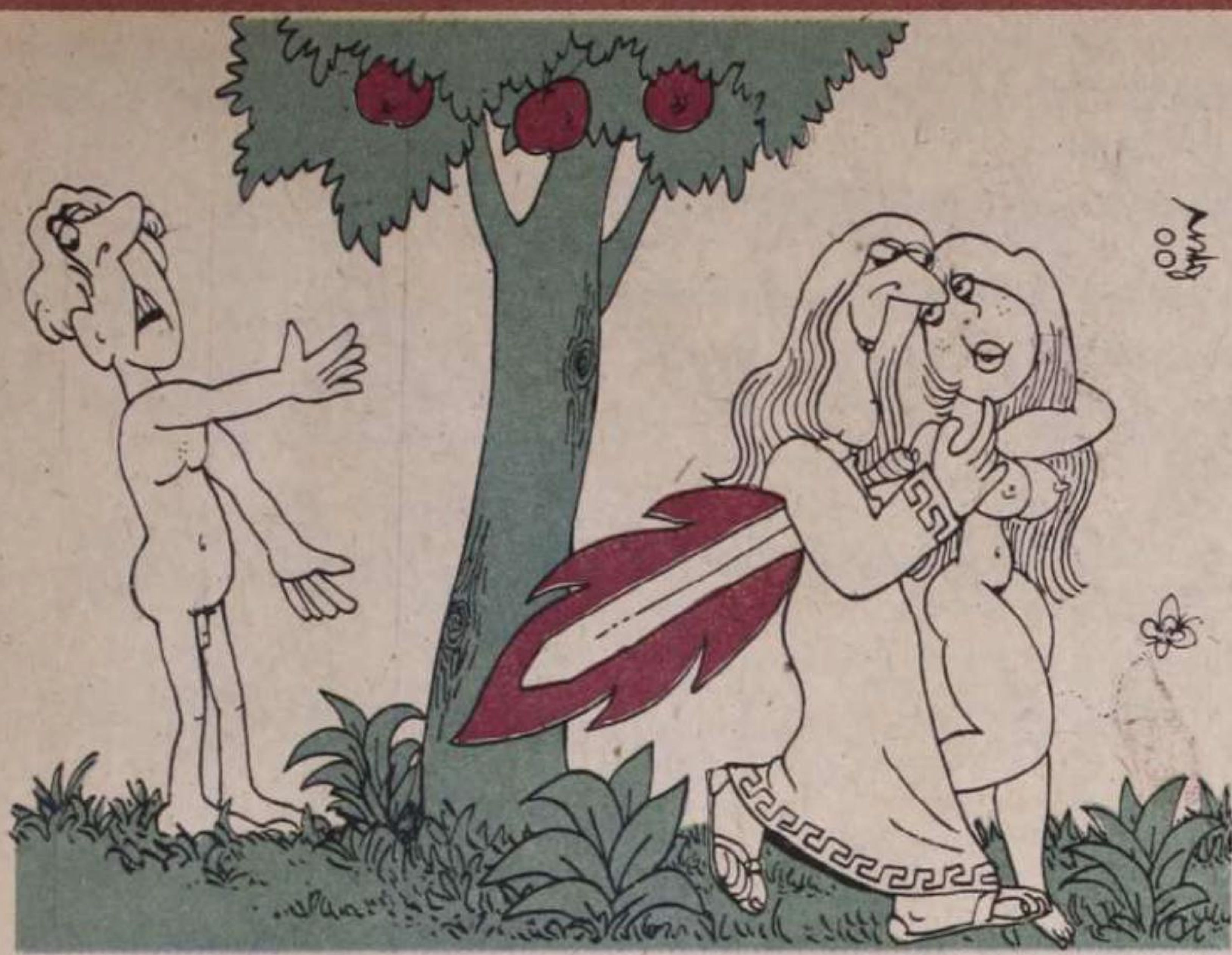
Lássa be, kedves Vakondok úr, ez nem volt könnyű dolog. Kivált munkaidőben, egy magyar dolgozótól. Ezek után öntől, mint magyar vakondoktól elvárom, hogy legyen szíves megdögleni. Nem, ezt mégsem, legyen szíves békében hagyni gyepemet és tégláimat. És akkor ebben a szomorú életben sohase látunk karbidot sem ön, sem én. Kiváló tisztelője:

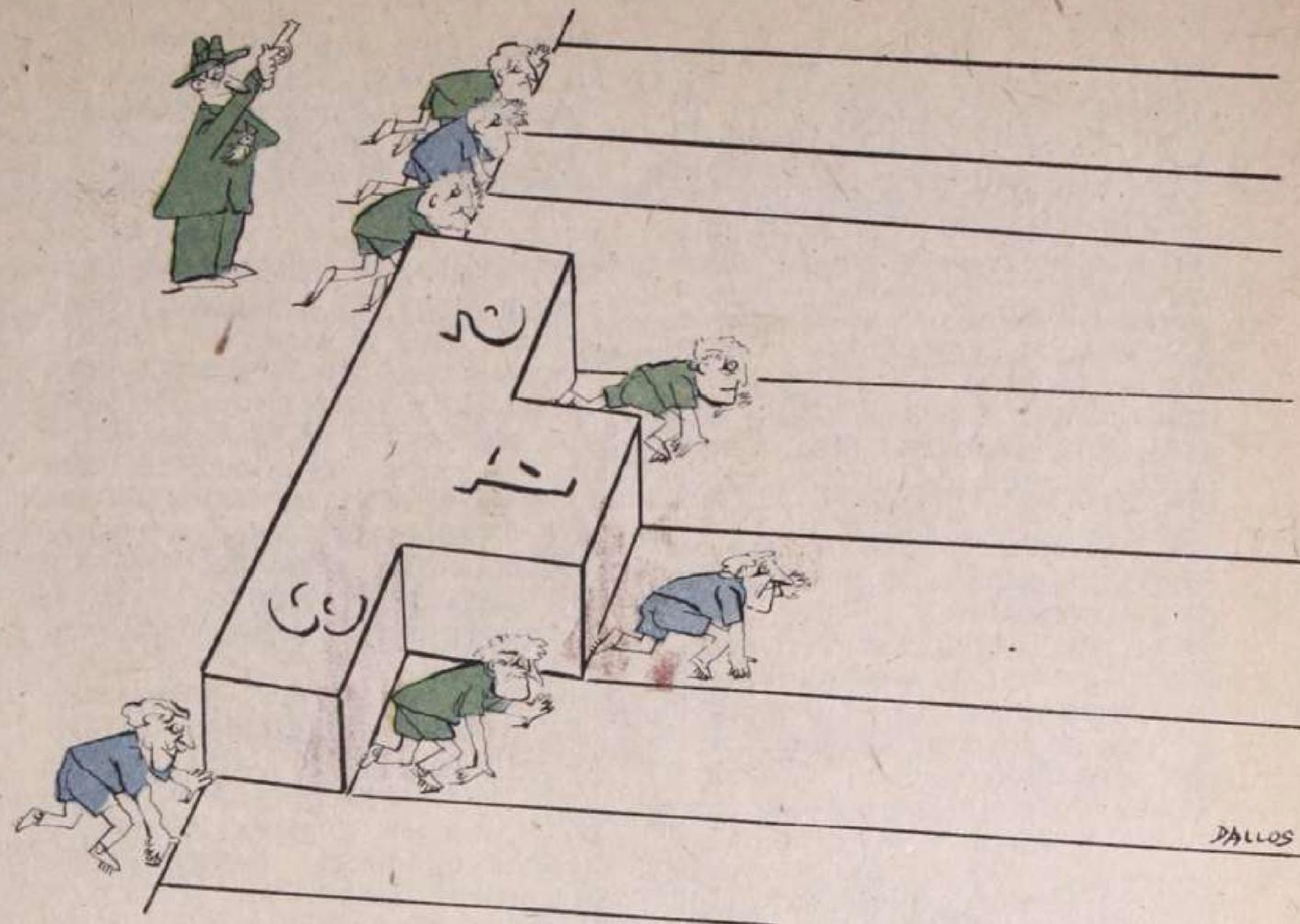
Novobáczky Sándor

– Megvárjuk, amíg kihal, aztán kiigényeljük a barlangját!

BALÁZS-PIRI, DALLOS, SAJDIK, LEHOCZKI, VÁRNAI, HEGEDŰS

AZ IDEÁLIS ROBOTNÉZŐ

Valósággal bolondulok Caterináért, amióta láttam az Én és Caterina című filmet. Engem nem univerzális robotnői mivolta nyűgözött le, mint Enricót (akit Alberto Sordi alakít a filmben), hanem egy lelkem mélyéig felkavaró felismerés. Mintha csak magamat látnám Caterinában.

Caterina ugyanis szintén robotnéző. Úgy ám! Az elektronikai ipar eme remeke, akit az emberi alkotó szellem jókedvében teremtett, minden szabadidejében ott ül a tévékészülék előtt és nézi. Ő az, aki a sorozatok minden folytatásánál ott van, aki jó és rossz tulajdonságait a képernyőről szedi fel, akibe alaposan bele van táplálva, amit egyszer a televízióban látott. De nem ám csak úgy felszínesen. Őbenne nem folynak össze a dolgok. Ő nem téveszti össze tíz év múltán sem az Onedint a Madigannel.

Caterina nem csak néz, hanem emlékezik is, amiről mi, gyarló természeti teremtmények, itt a képernyők előtt, már rég leszoktunk. A mi szellemi tárolóképességünk valószínűleg elégtelen is arra, hogy mindent megőrizzünk magunkban, amit a tévében láttunk. A felejtés a védekezésünk, hogy legyen mindig szabad kapacitás a fejünkben az újabb műsorok befogadására.

Caterina ezt az emberi tökéletlenséget egyszeriben kiküszöbölte. A világ több milliárd robotnézője közül ő az első és egyedüli — csókolom az összes mikroprocesszorát! —, akiben a tévében látottak kitörölhetetlen nyomot hagynak.

Hát nem lenne áldás egy ilyen Caterina minden háztartásban? Mert teszem azt, összevitatkozik a család, hogy a képernyőn éppen feltűnő alak a sarkutazó unokahúga-e avagy a telekügynök nagybácsikája, mivel a legutóbbi adások alapján ki-ki így emlékszik rá, ám máris véget lehetne vetni az ilyen viszálynak, mert Caterina az ő tévedhetetlen technikai precizitásával minden kétséget kizáróan megmondaná az igazat.

De mégsem! Nem fog minket ez a Caterina a legjobb szórakozásunktól megfosztani. Nevezzenek bár köpönyegforgatónak, kezdek Caterinából kiábrándulni. Szerintem inkább Emma nénit, családunk kedves gyakori látogatóját kellene mindenki hasznára sokszorosítani. Emma néni elvszerűen és mindig mindenben vitázik azzal, amit a tévében látottakkal kapcsolatban másvalaki mond.

Emma néni tehát az ideális, a tökéletes robotnéző. Nem elektronikus szolgalélek, hanem bonyolult egyéniség, aki nem hagyja magát csak úgy egyszerűen a látottaktól befolyásolni. Elismerem, hogy külsőre nem olyan szépen formatervezett nő, mint Caterina, de legalább megóv minket az uniformizált látásmódtól.

Ezért innen üzenem, hogy amennyiben Caterina, a szóban forgó filmtől eltekintve, még nem létezne, nem is kell okvetlenül feltalálni.

Sas György

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

HAJNAL CSABA BARÁTI KÖR?

Az bosszant, hogy 1982-ben a társadalom, a közvélemény még mindig ilyen nehezen viseli el más véleményét, nézeteit, magatartását. Társadalmunknak a szocializmus építésében és ennek politikájában egységesnek kell lennie és hiszem is, hogy az. De ez nem azt jelenti, hogy minden apróságban — az ifjak hajviseletétől a Puskás-dömpingig — mindenkinek egy véleményen kell lennie. A társadalmi egység nem azonos az uniformizált ízléssel és magatartással (még akkor sem, ha kisebb és nagyobb „tanítónénik" ezt boldogan megkövetelnék). Szerintem a társadalom kollektív bölcsességének Hajnal véleménye éppúgy eleme, mint a neki ellentmondóké.

Viseljük el Hajnal Csabát, a hajnalcsabákat, hiszen ők is elviselnek bennünket.

Egy nem hajnalhívő és nem hajnalellenes olvasó:

Lajtai Lajos
Békéscsaba,
Kulich Gyula tér 1. 5600

Olvastam bizonyos G. Zs. írását a „hejeje" zenéről. Nem kell minden könnyűzenét egy kalap alá venni, mert nagy különbség van az AC/DC és a Bojtorján között... Ja, és még valami: mikor fognak a pesti viccek úgy kezdődni, hogy: Hajnal Csaba ül egy presszó teraszán...?

Baranyai Nóra
Zalaegerszeg, KISZ-ltp. XI/1. 8900

Úgy látszik a Hajnal Csabából sztárt vagy mártírt akarnak csinálni. Szerintem egyszerre mindkettő sikerült. Egyesek verset írnak hozzá, mások pedig agyalágyult hülyének tartják.

Attól tartok, Hajnal Csabát még unokáink is látni és olvasni fogják, talán az ő idejükben még lovasszobra is lesz. Úgy hírlik, hogy Pesten már megalakult a Hajnal Csaba Baráti Kör. Kérem, írják meg pontosan, hol és mikor vannak a találkozók?

Düzner Lajos
Egyházasrádóc,
Szabadság u. 7. 9783

Javaslom, hogy Hajnal Csabát hívják meg a Jogi Esetek című televíziós műsorba, ahol nyugodtan elmondhatná a véleményét az emberekről. Ha bármilyen problémája van, forduljon bátran dr. Erőss Pálhoz, ő majd segít neki gondjai megoldásában.

Borsics Erika
Szombathely, Rohonczi u. 33. 9700

Elég szomorú, hogy vannak, akik sértegetik Hajnal Csabát. Sajnos elég kevesen vannak, akik az erkölcstelenség ellen szót mernek emelni. Mert mi másnak minősíthető, aki az utcán ölelkezik, akik fürdőruhában járnak az utcán, villamoson? Egyáltalán, az ilyenek embernek érzik magukat? Szerintem a papoknak és a rendőröknek kellene beavatkozniuk az ilyen viselkedésbe. Sajnálom azokat a fiatalokat, akik rendesek, tisztességesek.

Ezt közöljék, ha merik!

Üdv.:
Galambos Elek
(cím nélkül)

MACI, HOL VAGY?

Sokan szerettük és vásároltuk az Inka kávét. Egy szép napon azonban eltűnt és azóta nem találjuk az üzletekben. Szomorúságunkat egy ideig feledtette a Maci kávé, amely éppoly ízletes volt, mint az Inka. Sajnos, örömünk nem tartott sokáig, mert körülbelül két hónapja már ez sem kapható. Nem tudni, miféle sorscsapás történt; a gyártó üzem lett földrengés áldozata, vagy éppen elfogyott a szükséges címke és várni kell, míg a papíripar újból tervbe veszi a gyártását?

Kérem, sokak nevében, adják vissza nekünk a Maci kávét.

Tisztelettel: **Hazai Józsefné**,
Budapest, Rottenbiller u. 41. 1071

TÜCSÖK és BOGÁR

Van olyan is, amin ez áll: „Pocsék"?

(Beküldte Dr. Halasy Miklós, jászberényi olvasónk)

takarosan elgereblyézve. Kérdezgetem, ki volt ez a jótét lélek. Három lakó, mondják. Ketten az innensö, ketten a túlsó lépcsőházból.

2×2 néha 3?
(A Dunántúli Naplóból nyírta

Kovácsevics Tünde, felsőszentmártoni olvasónk)

Tegnap délután (fél kettő felé) négy szirénázó tűzoltó állít meg a mogyoródi gyógyszertár

A szemük pedig pirosan villogott.

(A Pest megyei Hírlapban találta Berinszky István, pilisi olvasónk)

pályán"? Gyakorta visszatérő etikai kérdés annak a népgazdasági elvnek a kiterjesztése is, hogy aki eleget tett a „kötelező beszolgáltatásnak", vajon a feleségét a „szabadpiacon értékesítheti-e?"

Mit szól ehhez a feleségem (feleslegem?)

Az Ádám 4. számából ollózta a nyilatkozó:

dr. Veres Pál

Rekordot ígér a kukorica

Már az is rekord, ha ez kukorica.

(A Somogyi Néplapban találta Vinkler László, balatonőszödi olvasónk)

TRIBÜN

A bajnoki meccsen óriási verekedés tört ki a nézők között. A helyi lap sportriportere másnap a következőket írta:
„Úgy tűnt, hogy a szurkolók sokkal jobb erőben vannak, mint a játékosok."

*

Spanyol és portugál csigák foglalták el a győzelmi dobogó legmagasabb lépcsőjét a Murillo de Rio Lezában rendezett ötödik nemzetközi csigaversenyen. Az alpesi díjat egy portugál csiga nyerte. Öt perc alatt sikerült megmásznia egy öt centiméteres emelkedőt. A vágtaversenyen egy spanyol csiga bizonyult a leggyorsabbnak. A másfél méteres távot hat perc alatt száguldotta végig.
A bajnokságon tizenöt ország kétszáz versenyzője állt rajthoz. A magyar csigák itthon maradtak. Az ipar különböző ágazataiban.

*

Nej a férjéhez:
— Rémes álmom volt. Te és Muhammad Ali verekedtetek értem. És te győztél.

*

Paul Newman, a világhírű filmszínész izgalmas autóversenyt nyert Datsun 280ZX kocsijának volánja mellett a connecticuti Lime Rock Parkban. A sztár néhány nappal a verseny előtt lábközépcsontját törte és az orvos, a sérült jobb láb kímélése céljából, ragtapasszal egy acéllemezt erősített a színész talpához a rajt előtt.
— Nem sok részem van a győzelemben — mondta a színész a célban. — A tapaszráragadt a gázpedálra.

*

Kezdődik az angol bajnokság. A játékosok máris nyilatkoznak. Rázósabb ügyekben többnyire névtelenül. Egyikük például edzője szakértelméről szólva a következőket mondta:
— Gyenge kis legény. A repkényt nem tudná megtanítani arra, hogyan kell a falra felfutnia.

(p. p.)

MOZIRAJONGÓ

– Mégse kellett 25 évig várnom! Jön a Ben Hur...

MI VAN A MASZK MÖGÖTT?

Z. Varga Csaba meséli:
— Helyhiány miatt nem vettek föl a Képzőművészeti Gimnáziumba, ezért dühömben rajzokat készítettem középiskolás osztálytársaimról és tanáraimról. Rajzolás közben rájöttem, hogy csínján kell bánni a torzításokkal, mert nem kinevettetni, hanem megnevettetni kell azokat is, akikről a karikatúra készül.
Később ezzel a szándékkal készítettem humoros agyagszobrokat híres emberekről, s ezért még eddig egy híres ember sem ütött agyon. További rossz szokásom, hogy besurranok saját kiállításomra, s inkognitóban megfigyelem a kiállítás látogatóit, hogyan derülnek szobraimon és rajzaimon. Most rövid időre a Gábor Andor klubba surrantam be.
A kiállítás szeptember 10-től 30-ig tekinthető meg, hétfőtől péntekig 13 óra és 17 óra között a VIII. kerület, Gyulai Pál utca 14. szám alatt.

Az augusztusi (8. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

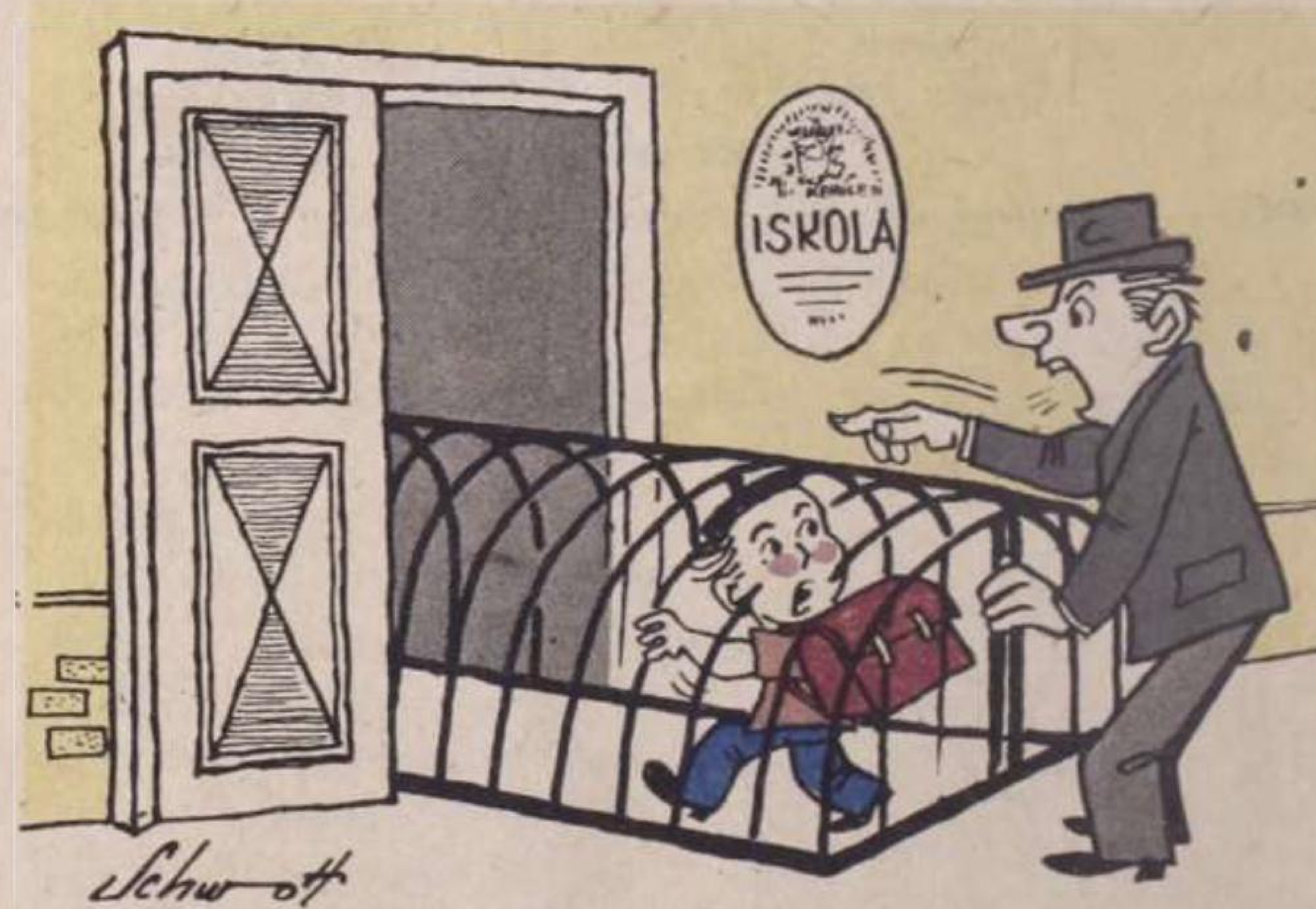
— És ettől a gyenge kis vicctől lett Einstein olyan híres?

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Molnár József, Bácsalmás, Diákotthon 6430
Galambos József, Herend, Kossuth L. u. 91. 8440
Tihanyi Józsefné, Budapest, Üllői út 29. 1091

A nyereményeket postán küldjük el.

KEZDŐDIK A SULI

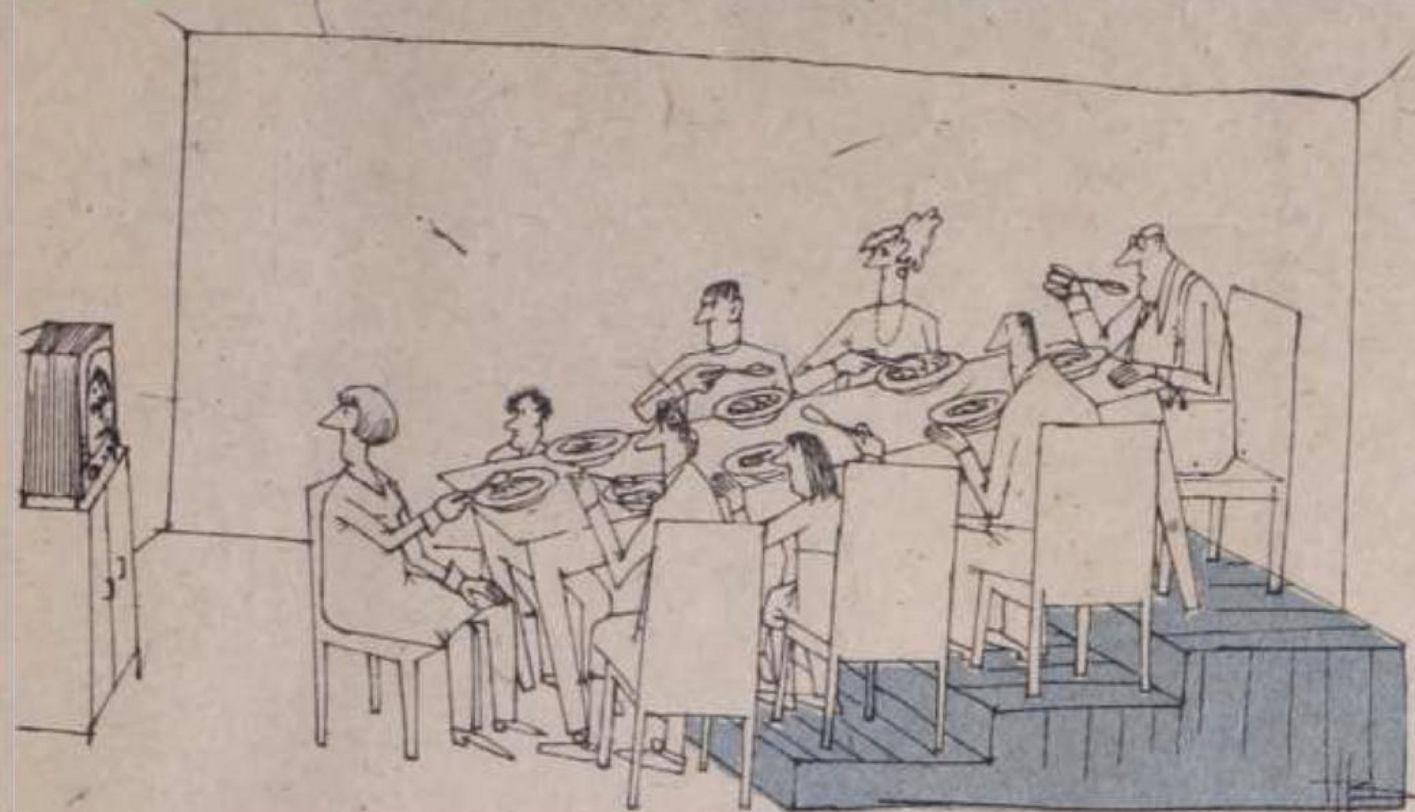

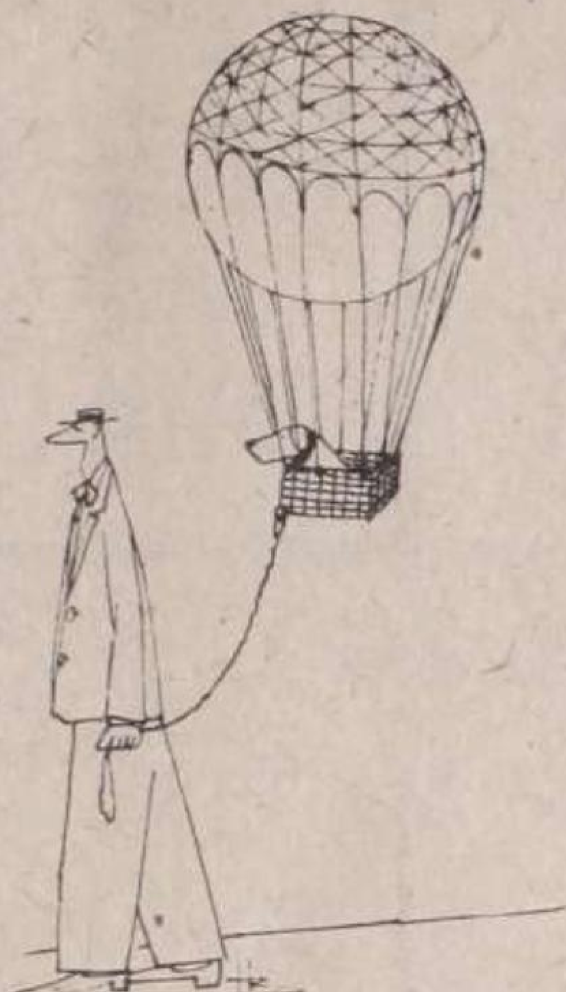
– Ó, ha engem egyszer beperelnének gyermektartásért!

IMPORT HUMOR

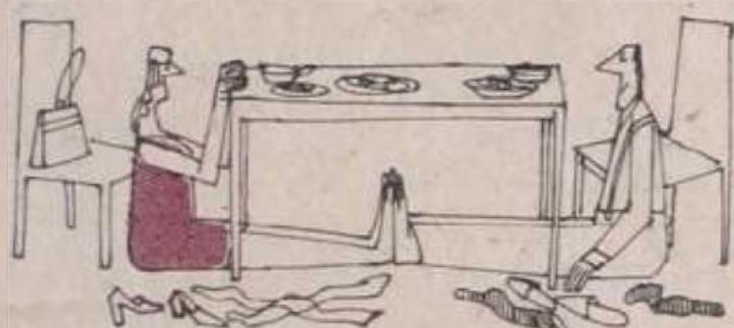
HENRY BUTTNER (NDK) rajzai

PARDON!

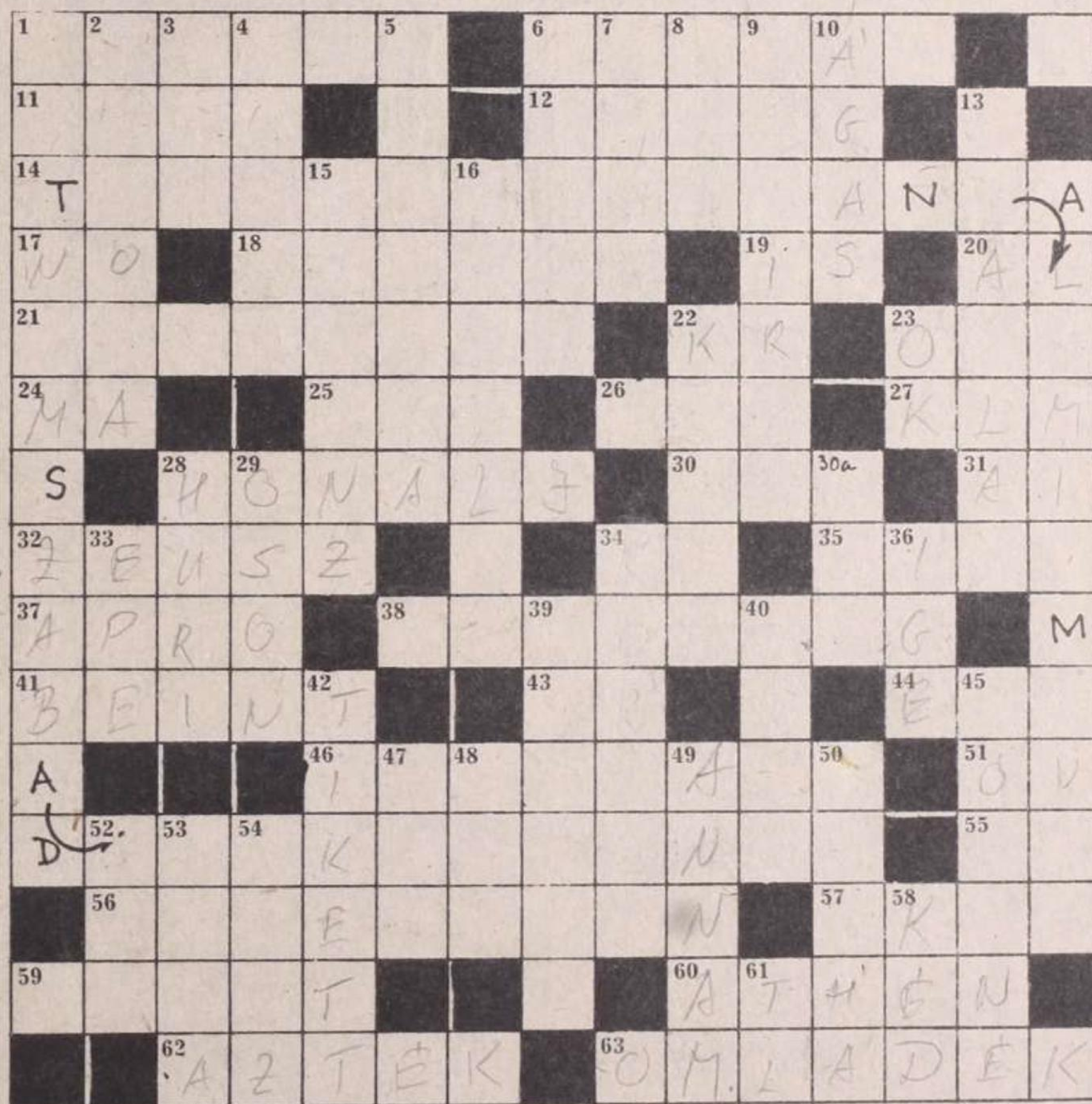
A londoni háziasszony azt mondja az egyik férfivendégének: — Nem kínálom önt meg konyakkal, mert úgy tudom, hogy ön az alkoholellenes liga egyik vezetője. — Téved asszonyom — így az úr — én az erkölcstelenség ellen küzdők társaságának vagyok a tagja. — Oh, hát persze... — mosolyog a hölgy és így folytatja: — Vízszintes 14 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb szeptember 13-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Aki túlbecsüli önmaga értékét
6. Semmirekellő fráter
11. Fürge négylábú
12. Kölcsön fedezete
17. Rövidítés számok előtt
18. A bicikliversenyben elöl haladók csoportja
19. Szintén
20. Az alumínium jele
21. Agatha Christie világsikert aratott krimije
22. K. R.
23. Időhatározó
24. Ezen a napon
25. Olyan
26. Igekötő
27. Holland légitársaság
28. Mélyedés a karunk töve alatt
30. Hajdani török tiszti rang
31. A. I.
32. Az ógörögök főistene
34. Azonos betűk
35. Kolumbusz egyik hajójának neve
37. Kicsike
38. Egy almafajta közismert idegen neve
41. Ezt futballmeccsen a partjelző is teheti
43. Sporteszköz
44. Hal és mégsem hal
46. Vezető tisztviselő
51. Félt
55. Ellentétes kötőszó
56. A mellékvese által kiválasztott hormon
57. Állati lakás
59. A kutya, ha verik
60. Európai főváros
62. Mexikó ősnépe
63. Épület maradványa

FÜGGŐLEGES

2. Magas, sovány termetű
3. Vizsgán a jó diák
4. Más irányban halad tovább
5. Kedélyes tárgysorsjáték
6. Egyszemélyes produkció
7. Több, mint óhaj
8. Mutató névmás
9. A tavasz hírnöke
10. Bogas ikerszava
13. A pillanat, melyben senki sem figyel oda
15. Spanyol királyok neve volt
16. Egészségi állapot, közérzet
22. Fizetett tapsolók csapata
23. Megelőzi az okozatot
28. Örökifjú nő a mohamedán paradicsomban
29. Óvatosan lépked
30a. A-val a végén: női név
33. Belső szerv
34. Üvegedény, főleg sörözés céljára
36. Pap hirdeti
39. A termést fenyegeti
40. Pusztító
42. Lóversenyen vásárolt tétjegy
45. Másról beszélt, amikor a bor árát kérdezték
47. Angol borókapálinka
48. ...lógia
49. Vissza: égből hulló táplálék (a Biblia szerint)
50. Város az USA Nebraska államában
52. Kína első embere volt
53. Idegen női név
54. Búzadara
58. K. É. D.
61. Az átló kellős közepe(?)

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-36

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 506

VICCET MESÉLNEK

című rejtvényünk megfejtése:

— Akkor te jóval idősebb vagy, mint amennyinek látszol.

200—200 forintot nyert:
Földesi Imre, Ferencszállás, 150. 6774
Teleki Ferencné, Szeged, Oskola u. 18. 6720
Porubszky Pálné, Bp., Magasház u. 4. 1222
A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok...

Tímár György: Agyrém — rímek

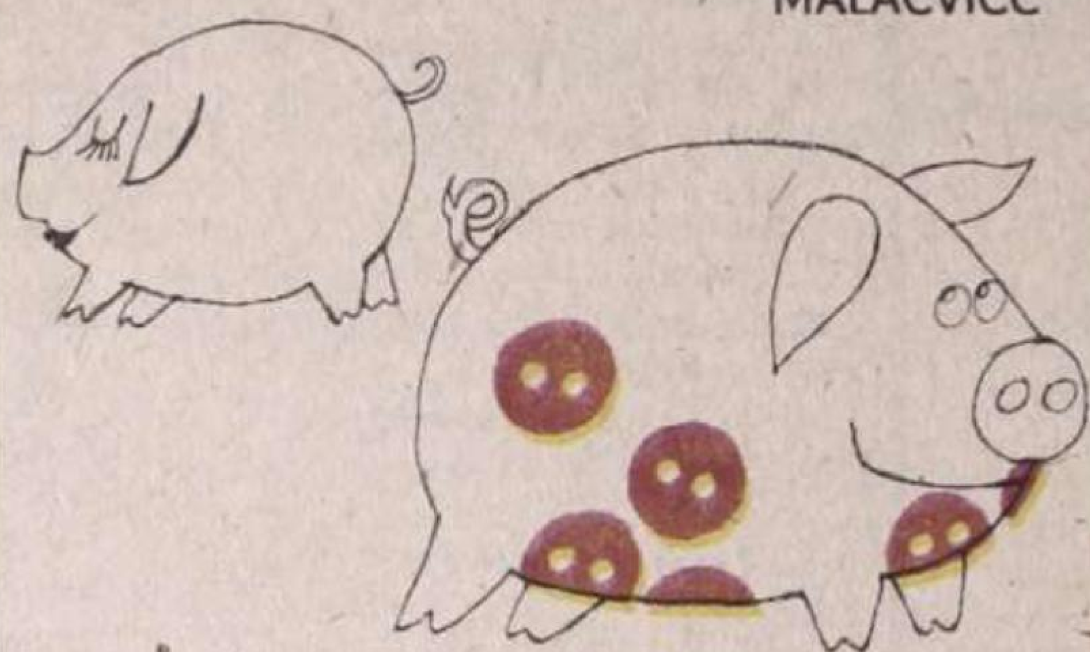
11. oldalon: Vallatás

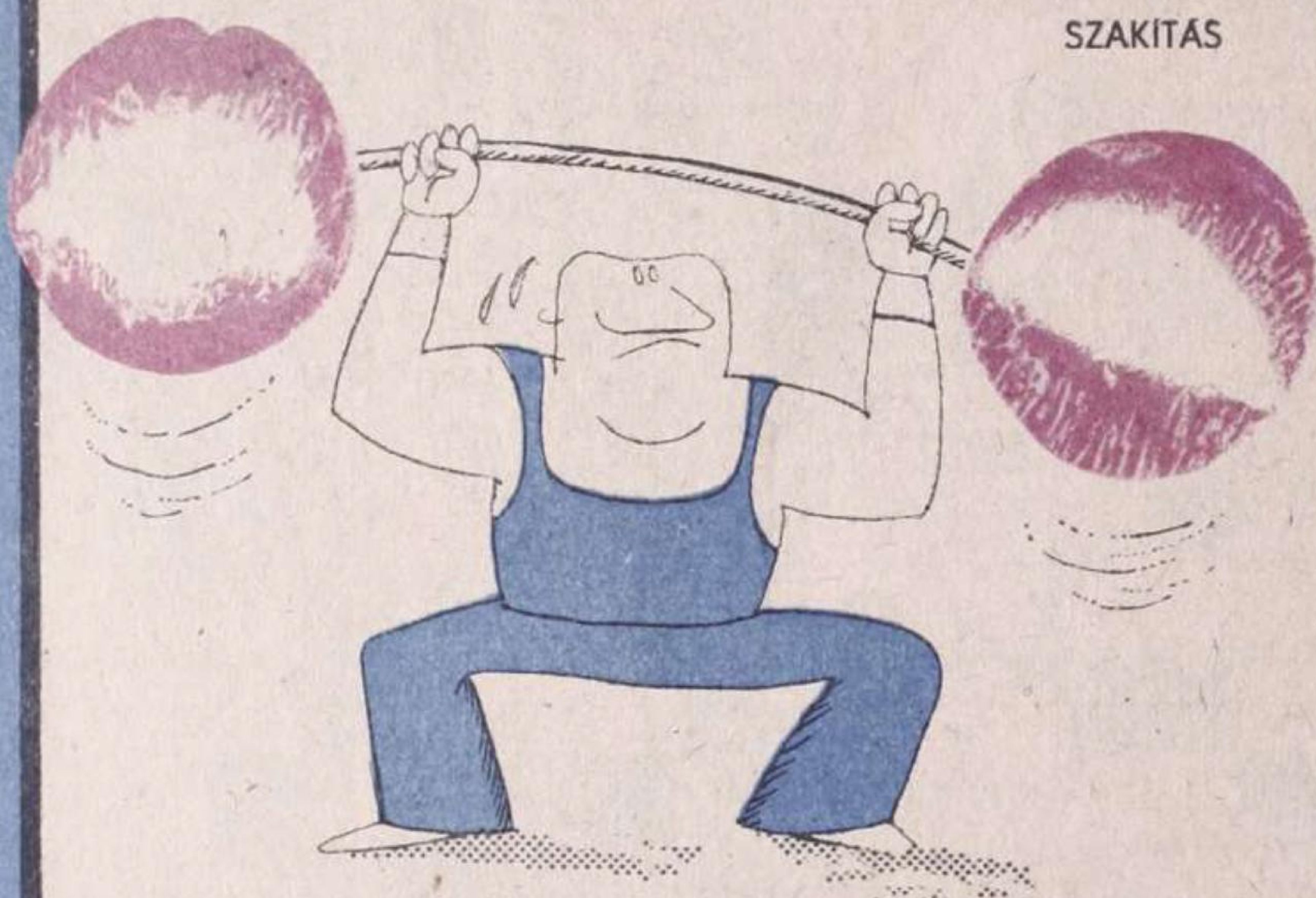
Továbbra is: Nem zörög a...

TÓT GYULA:
CSAK CSÓK ÉS MÁS SEMMI...

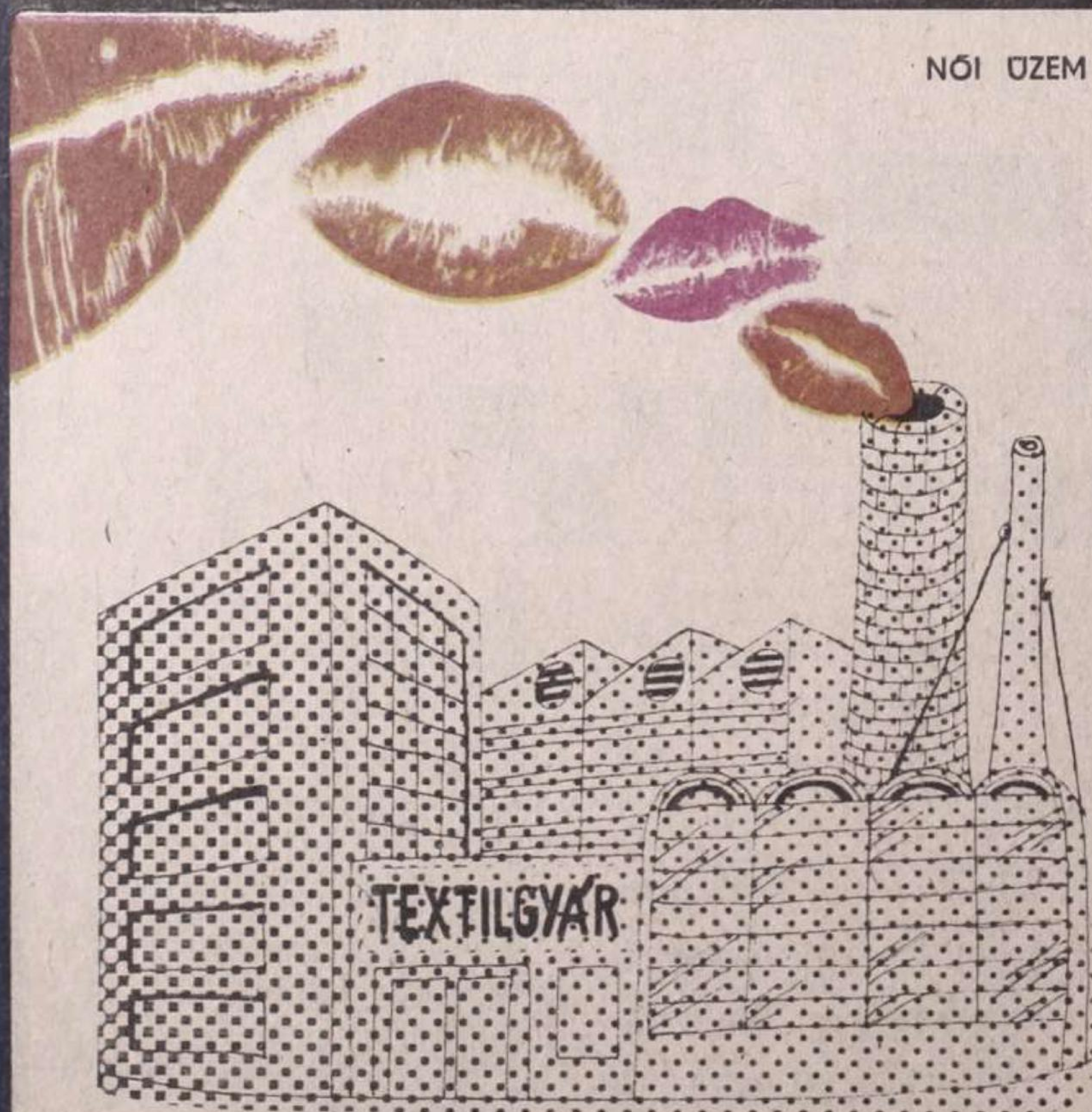

SZIMBÓLUM

IHLETETT PERC

MALACVICC

SZAKÍTÁS

POSTAI BÉLYEGZŐ
Kis János

NŐI ÜZEM
TEXTILGYÁR

AZ ÁLSZENT